

U S T A W A

z dnia 2015 r.

Prawo działalności gospodarczej

Kierując się konstytucyjną zasadą społecznej gospodarki rynkowej opartej na wolności działalności gospodarczej, a także zasadą zrównoważonego rozwoju,

dążąc do wzmocnienia praw przedsiębiorców prowadzących tę działalność rzetelnie oraz z poszanowaniem dobrych obyczajów,

uwzględniając, że ochrona wolności działalności gospodarczej jest nierozdzielnie związana z praworządnością, a wsparcie przedsiębiorczości przyczynia się do rozwoju gospodarki,

w celu urzeczywistnienia tej wolności, uchwała się, co następuje.

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. Ustawa reguluje podejmowanie, wykonywanie i zakończenie działalności gospodarczej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w tym prawa i obowiązki przedsiębiorców oraz zadania organów w tym zakresie.

Art. 2. Działalnością gospodarczą jest zarobkowa działalność wykonywana w sposób zorganizowany i ciągły.

Art. 3. Do działalności gospodarczej polegającej na świadczeniu usług stosuje się odpowiednio przepisy art. 5 oraz przepisy rozdziału 2 i 3 ustawy z dnia 4 marca 2010 r. o świadczeniu usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 47, poz. 278, z późn. zm.¹⁾).

Art. 4. Przepisów ustawy nie stosuje się do działalności wytwórczej w rolnictwie w zakresie upraw rolnych oraz chowu i hodowli zwierząt, ogrodnictwa, warzywnictwa, leśnictwa i rybactwa śródlądowego, a także wynajmowania przez rolników pokoi, sprzedaży posiłków domowych i świadczenia w gospodarstwach rolnych innych usług związanych z

¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2011 r. Nr 112, poz. 654, Nr 227, poz. 1367 i Nr 228, poz. 1368.

pobytem turystów oraz wyrobu wina przez producentów będących rolnikami wyrabiającymi mniej niż 100 hektolitrów wina w ciągu roku gospodarczego, o których mowa w art. 17 ust. 3 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o wyrobie i rozlewie wyrobów winiarskich, obrocie tymi wyrobami i organizacji rynku wina (Dz. U. z 2014 r. poz. 1104).

Art. 5. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) przedsiębiorca - przedsiębiorcę w rozumieniu art. 43¹ ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny (Dz. U. z 2014 r. poz. 121 i 827 oraz z 2015 r. poz. 4, 397 i 539);
- 2) przedsiębiorca zagraniczny - osobę zagraniczną wykonującą działalność gospodarczą za granicą oraz obywatela polskiego wykonującego działalność gospodarczą za granicą;
- 3) mikroprzedsiębiorca - przedsiębiorcę, który w co najmniej jednym z dwóch ostatnich lat obrotowych:
 - a) zatrudniał średniorocznie mniej niż 10 pracowników oraz
 - b) osiągnął roczny obrót netto ze sprzedaży towarów, wyrobów i usług oraz operacji finansowych nieprzekraczający równowartości w złotych 2 milionów euro, lub sumy aktywów jego bilansu sporządzonego na koniec jednego z tych lat nie przekroczyły równowartości w złotych 2 milionów euro;
- 4) mały przedsiębiorca - przedsiębiorcę, który w co najmniej jednym z dwóch ostatnich lat obrotowych:
 - a) zatrudniał średniorocznie mniej niż 50 pracowników oraz
 - b) osiągnął roczny obrót netto ze sprzedaży towarów, wyrobów i usług oraz operacji finansowych nieprzekraczający równowartości w złotych 10 milionów euro, lub sumy aktywów jego bilansu sporządzonego na koniec jednego z tych lat nie przekroczyły równowartości w złotych 10 milionów euro;
- 5) średni przedsiębiorca - przedsiębiorcę, który w co najmniej jednym z dwóch ostatnich lat obrotowych:
 - a) zatrudniał średniorocznie mniej niż 250 pracowników oraz
 - b) osiągnął roczny obrót netto ze sprzedaży towarów, wyrobów i usług oraz operacji finansowych nieprzekraczający równowartości w złotych 50 milionów euro, lub sumy aktywów jego bilansu sporządzonego na koniec jednego z tych lat nie przekroczyły równowartości w złotych 43 milionów euro;
- 6) koncesja - decyzja nadająca określonemu podmiotowi uprawnienie do wykonywania określonej działalności gospodarczej w dziedzinach mających szczególne znaczenie ze względu na bezpieczeństwo państwa lub obywateli lub inny ważny interes publiczny,

która nie może wykonywana jako wolna oraz jako działalność regulowana lub działalność objęta obowiązkiem uzyskania zezwolenia;

- 7) regulowana działalność gospodarcza - działalność, której podjęcie i wykonywanie wymaga spełnienia szczególnych warunków określonych w odrębnej ustawie oraz uzyskania wpisu w rejestrze działalności regulowanej;
- 8) zezwolenie - decyzja dopuszczająca przedsiębiorcę do wykonywania działalności gospodarczej po spełnieniu przez niego określonych prawem warunków jej wykonywania;
- 9) organ koncesyjny - organ administracji publicznej upoważniony na podstawie ustawy do udzielania, odmowy udzielania, zmiany, cofania i stwierdzenia wygaśnięcia koncesji;
- 10) osoba zagraniczna:
 - a) osobę fizyczną nieposiadającą obywatelstwa polskiego,
 - b) osobę prawną z siedzibą za granicą,
 - c) jednostkę organizacyjną niebędącą osobą prawną posiadającą zdolność prawną, z siedzibą za granicą;
- 11) oddział - wyodrębnioną i samodzielną organizacyjnie część działalności gospodarczej, wykonywaną przez przedsiębiorcę poza siedzibą przedsiębiorcy lub głównym miejscem wykonywania działalności;
- 12) organ - organ administracji publicznej, samorządu zawodowego oraz inny organ władzy publicznej właściwy w sprawach podejmowania, wykonywania lub zakończenia działalności gospodarczej.

Art. 6. 1. Podejmowanie, wykonywanie i zakończenie działalności gospodarczej jest wolne dla każdego na równych warunkach wynikających z przepisów prawa.

2. Zasada równego traktowania jest zachowana, gdy podmioty znajdujące się w podobnej sytuacji są traktowane w porównywalny sposób. Różnice w traktowaniu są dopuszczalne tylko w przypadku wystąpienia przesłanek usprawiedliwionych obiektywnymi i istotnymi okolicznościami danej sprawy.

Art. 7. Przedsiębiorca w ramach wykonywanej działalności gospodarczej może podejmować wszelkie działania, chyba że są one zabronione albo odmiennie uregulowane przepisami prawa.

Art. 8. 1. Jeżeli w sprawie rozstrzyganej przez organ lub sąd administracyjny pozostają wątpliwości co do treści normy prawnej, są one rozstrzygane na korzyść przedsiębiorcy, na którym ciąży obowiązek wynikający z przepisów prawa.

2. Przepisu, o którym mowa w ust. 1, nie stosuje się do postępowań, w których występują strony o spornych interesach, lub wynik postępowania bezpośrednio wpływa na interesy osób trzecich.

Art. 9. 1. Organ w przypadku niedających się usunąć wątpliwości faktycznych w postępowaniu wyjaśniającym rozstrzyga je na korzyść przedsiębiorcy, przyjmując że działa on zgodnie z prawem oraz z poszanowaniem dobrych obyczajów.

2. Przepisu, o którym mowa w ust. 1, nie stosuje się do postępowań, w których występują strony o spornych interesach, lub wynik postępowania bezpośrednio wpływa na interesy osób trzecich.

3. Przepisu, o którym mowa w ust. 1, nie stosuje się w przypadkach, gdy przepisy szczegółowe określają obowiązek ciąży na stronie w zakresie prowadzenia, wystawiania i przechowywania dokumentów lub wprost i w określonym zakresie obciążają przedsiębiorcę ciężarem dowodu.

Art. 10. 1. Organ podejmuje jedynie takie działania, które są niezbędne, współmierne i prowadzą bezpośrednio do osiągnięcia celu.

2. Organ zobowiązuje przedsiębiorcę wyłącznie do dokonania niezbędnych czynności.

Art. 11. 1. Organ uwzględnia uprawnione oczekiwania przedsiębiorcy.

2. Oczekiwania są uprawnione, jeżeli są zgodne z prawem oraz dotyczą wypracowanej praktyki i działań w zakresie rozstrzygnięcia spraw tego rodzaju.

3. Organ nie narusza uprawnionych oczekiwań, jeżeli odstępuje od wypracowanej praktyki i działań z ważnych powodów.

Art. 12. Przedsiębiorca wykonuje działalność gospodarczą na zasadach uczciwej konkurencji i poszanowania dobrych obyczajów oraz słusznym interesów innych przedsiębiorców i konsumentów.

Art. 13. Jeżeli przepisy szczególne nakładają obowiązek posiadania odpowiednich uprawnień zawodowych przy wykonywaniu określonego rodzaju działalności gospodarczej, przedsiębiorca jest obowiązany zapewnić, aby czynności w ramach działalności gospodarczej były wykonywane bezpośrednio przez osobę legitymującą się posiadaniem takich uprawnień zawodowych.

Art. 14. Organ, w zakresie swojej właściwości, udziela przedsiębiorcy informacji o wymogach wykonywania działalności gospodarczej danego rodzaju.

Art. 15. Zasady uregulowane w niniejszym rozdziale nie naruszają praw przysługującym innym stronom postępowania lub osobom trzecim.

Rozdział 2

Podejmowanie i wykonywanie działalności gospodarczej

Art. 16. 1. Przedsiębiorca będący osobą fizyczną może podjąć działalność gospodarczą w dniu złożenia wniosku o wpis do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, zwanej dalej „CEIDG”. Przedsiębiorca ma prawo we wniosku o wpis do CEIDG określić późniejszy dzień podjęcia działalności gospodarczej niż dzień złożenia wniosku.

2. Osoba fizyczna, która nie posiada pełnej zdolności do czynności prawnych, może zwrócić się do sądu opiekuńczego o zezwolenie na podjęcie i wykonywanie działalności gospodarczej, oraz ustanowienie kuratora, przy pomocy którego będzie tę działalność wykonywała. Kuratorem, o którym mowa w zdaniu pierwszym, może być także przedstawiciel ustawowy.

3. Wpis, zmiana wpisu i wykreślenie wpisu z CEIDG oraz funkcjonowanie CEIDG następuje na podstawie przepisów rozdziału 3 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2015 r. poz. 584 i 699).

4. Przedsiębiorca będący osobą prawną lub inną jednostką organizacyjną może podjąć działalność gospodarczą po uzyskaniu wpisu do rejestru przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym. Spółka kapitałowa w organizacji może podjąć działalność gospodarczą przed uzyskaniem wpisu do rejestru przedsiębiorców.

5. Zasady wpisu do rejestru przedsiębiorców określają przepisy o Krajowym Rejestrze Sądowym.

6. W przypadku gdy ustawy uzależniają podejmowanie i wykonywanie działalności gospodarczej od obowiązku uzyskania przez przedsiębiorcę lub przedsiębiorcę zagranicznego tworzącego oddział koncesji, zezwolenia albo wpisu do rejestru działalności regulowanej, o których mowa w rozdziale 5 ustawy, odpowiednio przepisu ust. 1 i 4 nie stosuje się.

Art. 17. 1. Przedsiębiorca niezatrudniający pracowników może zawiesić wykonywanie działalności gospodarczej na zasadach obowiązujących w niniejszej ustawie, z zastrzeżeniem przepisów dotyczących ubezpieczeń społecznych.

2. Przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą samodzielnie lub jako wspólnik spółki cywilnej może zawiesić wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie działalności wykonywanej samodzielnie lub jako wspólnik spółki cywilnej.

3. W przypadku wykonywania działalności gospodarczej w spółce cywilnej zawieszenie wykonywania działalności gospodarczej jest skuteczne pod warunkiem jej zawieszenia przez wszystkich wspólników.

Art. 18. 1. Przedsiębiorca może zawiesić wykonywanie działalności gospodarczej na okres od 30 dni do 36 miesięcy.

2. Okres zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej może być oznaczony w dniach, miesiącach albo miesiącach i dniach.

3. Jeżeli okres zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej obejmuje wyłącznie pełny miesiąc luty danego roku kalendarzowego, za minimalny okres zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej przyjmuje się liczbę dni miesiąca lutego przypadającą w danym roku kalendarzowym.

4. Do obliczania okresu zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267, z 2014 r. poz. 183 oraz z 2015 r. poz. 211), zwanego dalej „Kodeksem postępowania administracyjnego”.

Art. 19. 1. Zawieszenie wykonywania działalności gospodarczej oraz wznowienie wykonywania działalności gospodarczej następuje na wniosek przedsiębiorcy.

2. W przypadku niezłożenia przez przedsiębiorcę wniosku o wpis informacji o wznowieniu, przepis art. 22 ustawy oraz art. 34 ust. 2 pkt 3 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej stosuje się odpowiednio.

3. Zgłaszanie informacji o zawieszeniu wykonywania działalności gospodarczej oraz o wznowieniu wykonywania działalności gospodarczej w przypadku przedsiębiorców podlegających obowiązkowi wpisu do rejestru przedsiębiorców następuje na podstawie przepisów o Krajowym Rejestrze Sądowym.

4. Okres zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej rozpoczyna się od dnia wskazanego we wniosku o wpis informacji o zawieszeniu wykonywania działalności gospodarczej, nie wcześniej niż w dniu złożenia wniosku, i trwa do dnia złożenia wniosku o wpis informacji o wznowieniu wykonywania działalności gospodarczej lub do dnia wskazanego w tym wniosku, który nie może być wcześniejszy niż dzień złożenia wniosku.

5. Minister właściwy do spraw gospodarki, w uzasadnionych losowych przypadkach, w drodze decyzji administracyjnej, może ustalić wcześniejszy niż dzień złożenia wniosku, dzień rozpoczęcia zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej.

6. W stosunku do zobowiązań o charakterze publicznoprawnym zawieszenie wykonywania działalności gospodarczej wywiera skutki prawne od dnia, w którym rozpoczyna się zawieszenie wykonywania działalności gospodarczej, do dnia poprzedzającego dzień wznowienia wykonywania działalności gospodarczej.

Art. 20. 1. W okresie zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej przedsiębiorca nie może wykonywać działalności gospodarczej i osiągać bieżących przychodów z pozarolniczej działalności gospodarczej.

2. W okresie zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej przedsiębiorca:

- 1) ma prawo wykonywać wszelkie czynności niezbędne do zachowania lub zabezpieczenia źródła przychodów;
- 2) ma prawo przyjmować należności lub obowiązek regulować zobowiązania, powstałe przed datą zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej;
- 3) ma prawo zbywać własne środki trwałe i wyposażenie;
- 4) ma prawo albo obowiązek uczestniczyć w postępowaniach sądowych, postępowaniach podatkowych i administracyjnych związanych z działalnością gospodarczą wykonywaną przed zawieszeniem wykonywania działalności gospodarczej;
- 5) wykonuje wszelkie obowiązki nakazane przepisami prawa;
- 6) ma prawo osiągać przychody finansowe, także z działalności prowadzonej przed zawieszeniem wykonywania działalności gospodarczej;
- 7) może zostać poddany kontroli na zasadach przewidzianych dla przedsiębiorców wykonujących działalność gospodarczą.

Art. 21. 1. Organ, nie wcześniej niż przed upływem 33 miesiąca zawieszenia, a nie później niż przed upływem 35 miesiąca zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej, zawiadamia przedsiębiorcę o zbliżającym się upływie maksymalnego 36 miesięcznego okresu zawieszenia, wzywając przedsiębiorcę do złożenia wniosku o wznowienie wykonywania działalności gospodarczej.

2. Organ, w zawiadomieniu, o którym mowa w ust. 1, poucza o skutkach niezłożenia wniosku o wznowienie wykonywania działalności gospodarczej.

Art. 22. Przedsiębiorca jest obowiązany, niezwłocznie po zakończeniu wykonywania działalności gospodarczej, do złożenia wniosku o wykreślenie wpisu w CEIDG albo w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym.

Art. 23. 1. Przedsiębiorca wprowadzający towar do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest obowiązany do zamieszczenia na towarze, jego opakowaniu, etykiecie, instrukcji lub do dostarczenia w inny, zwyczajowo przyjęty sposób, pisemnych informacji w języku polskim:

- 1) określających firmę producenta w rozumieniu art. 3 pkt 2 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. Nr 229, poz. 2275, z późn. zm.²⁾) i jego adres, a także państwo siedziby wytwórcy, jeżeli ma on siedzibę poza terytorium państw członkowskich Unii Europejskiej i państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym;
- 2) umożliwiających identyfikację towaru, chyba że przeznaczenie towaru jest oczywiste.

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy towarów, w stosunku do których przepisy odrębne szczegółowo regulują obowiązki w zakresie oznakowania.

3. Przepis ust. 1 nie dotyczy środków spożywczych w rozumieniu rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz. Urz. UE L 31 z 01.02.2002, str. 1; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 6, str. 463 i nast., z późn. zm.).

4. Przepis ust. 1 nie dotyczy wyrobów w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 20 maja 2010 r. o wyrobach medycznych (Dz. U. Nr 107, poz. 679, z późn. zm.³⁾).

Art. 24. 1. Dokonywanie lub przyjmowanie płatności związanych z wykonywaną działalnością gospodarczą następuje za pośrednictwem rachunku bankowego przedsiębiorcy w każdym przypadku, gdy:

- 1) stroną transakcji, z której wynika płatność, jest inny przedsiębiorca oraz

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 35, poz. 215, z 2008 r. Nr 157, poz. 976, z 2009 r. Nr 18, poz. 97 i Nr 20, poz. 106, z 2011 r. Nr 63, poz. 322 i Nr 102, poz. 586 oraz z 2014 r. poz. 1662.

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2011 r. Nr 102, poz. 586 i Nr 113, poz. 657 oraz z 2014 r. poz. 1138 i 1662.

2) jednorazowa wartość transakcji, bez względu na liczbę wynikających z niej płatności, przekracza równowartość 15.000 euro przeliczonych na złote według średniego kursu walut obcych ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski ostatniego dnia miesiąca poprzedzającego miesiąc, w którym dokonano transakcji.

2. Przedsiębiorca będący członkiem spółdzielczej kasy oszczędnościowo-kredytowej może realizować obowiązek określony w ust. 1 za pośrednictwem rachunku w tej spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej.

Art. 25. 1. Przedsiębiorca jest obowiązany posiadać tytuł prawny do nieruchomości, których adresy, określone w art. 25 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej, podlegają wpisowi do CEIDG.

2. Przepis ust. 1 nie narusza obowiązków podmiotów podlegających wpisowi do rejestru przedsiębiorców na podstawie przepisów o Krajowym Rejestrze Sądowym.

Art. 26. 1. Dla wykonywania działalności gospodarczej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przedsiębiorcy zagraniczni mogą, na zasadzie wzajemności, o ile ratyfikowane umowy międzynarodowe nie stanowią inaczej, tworzyć oddziały z siedzibą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zwane dalej „oddziałami”.

2. Do tworzenia oddziałów przez przedsiębiorców zagranicznych z państw członkowskich Unii Europejskiej, państw Europejskiego Obszaru Gospodarczego nienależących do Unii Europejskiej oraz państw niebędących stronami umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, którzy mogą korzystać ze swobody przedsiębiorczości na podstawie umów zawartych przez te państwa z Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, przepis art. 35 ust. 1 stosuje się odpowiednio.

Art. 27. Przedsiębiorca zagraniczny tworzący oddział może wykonywać działalność gospodarczą wyłącznie w zakresie przedmiotu działalności przedsiębiorcy zagranicznego.

Art. 28. 1. Przedsiębiorca zagraniczny tworzący oddział wskazuje osobę fizyczną upoważnioną w oddziale do reprezentowania przedsiębiorcy zagranicznego.

2. Osoba upoważniona, o której mowa w ust. 1, reprezentuje przedsiębiorcę zagranicznego w zakresie wszystkich czynności podejmowanych w oddziale, w tym czynności w zakresie wpisu i zmiany wpisu oddziału do rejestru przedsiębiorców oraz czynności dotyczące nieruchomości. Zakresu umocowania, o którym mowa w zdaniu pierwszym, nie można ograniczyć ze skutkiem wobec osób trzecich.

Art. 29. Przedsiębiorca zagraniczny może rozpocząć działalność w ramach oddziału po uzyskaniu wpisu oddziału do rejestru przedsiębiorców. Zasady wpisu do rejestru przedsiębiorców określają przepisy o Krajowym Rejestrze Sądowym.

Art. 30. Niezależnie od obowiązków określonych w przepisach o Krajowym Rejestrze Sądowym przedsiębiorca zagraniczny jest obowiązany:

- 1) podać imię i nazwisko oraz adres na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej osoby upoważnionej w oddziale do reprezentowania przedsiębiorcy zagranicznego, o której mowa w art. 28;
- 2) dołączyć poświadczony notarialnie wzór podpisu osoby, o której mowa w art. 28;
- 3) jeżeli działa na podstawie aktu założycielskiego, umowy lub statutu - złożyć ich odpisy do akt rejestrowych oddziału wraz z uwierzytelnionym tłumaczeniem na język polski; w przypadku gdy przedsiębiorca zagraniczny utworzył na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej więcej niż jeden oddział, złożenie tych dokumentów może nastąpić w aktach jednego z oddziałów, z tym że w aktach rejestrowych pozostałych oddziałów należy wskazać ten oddział, w którego aktach złożono wskazane dokumenty, wraz z oznaczeniem sądu, w którym znajdują się akta, i numeru oddziału w rejestrze;
- 4) jeżeli istnieje lub wykonuje działalność na podstawie wpisu do rejestru - złożyć do akt rejestrowych oddziału odpis z tego rejestru wraz z uwierzytelnionym tłumaczeniem na język polski; w przypadku gdy przedsiębiorca zagraniczny utworzył na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej więcej niż jeden oddział, złożenie tych dokumentów może nastąpić w aktach jednego z oddziałów, z tym że w aktach rejestrowych pozostałych oddziałów należy wskazać ten oddział, w którego aktach złożono wskazane dokumenty, wraz z oznaczeniem sądu, w którym znajdują się akta, i numeru oddziału w rejestrze.

Art. 31. Przedsiębiorca zagraniczny, który utworzył oddział, jest obowiązany:

- 1) używać do oznaczenia oddziału oryginalnej nazwy przedsiębiorcy zagranicznego wraz z przetłumaczoną na język polski nazwą formy prawnej przedsiębiorcy oraz dodaniem wyrazów „oddział w Polsce”;
- 2) prowadzić dla oddziału oddzielną rachunkowość w języku polskim zgodnie z przepisami o rachunkowości;
- 3) zgłaszać ministrowi właściwemu do spraw gospodarki wszelkie zmiany stanu faktycznego i prawnego w zakresie okoliczności, o których mowa w art. 32 ust. 1 pkt 2, w terminie 14 dni od dnia ich wystąpienia.

Art. 32. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki wydaje decyzję o zakazie wykonywania działalności gospodarczej przez przedsiębiorcę zagranicznego w ramach oddziału, w przypadku gdy:

- 1) oddział rażąco narusza prawo polskie lub nie wykonuje obowiązku, o którym mowa w art. 31 pkt 3;
- 2) nastąpiło otwarcie likwidacji przedsiębiorcy zagranicznego, który utworzył oddział, lub przedsiębiorca ten utracił prawo wykonywania działalności gospodarczej;
- 3) działalność przedsiębiorcy zagranicznego zagraża bezpieczeństwu lub obronności państwa, bezpieczeństwu informacji niejawnym o klauzuli tajności „poufne” lub wyższej lub innemu ważnemu interesowi publicznemu.

2. W przypadku wydania decyzji, o której mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw gospodarki zawiadamia osobę fizyczną upoważnioną w oddziale do reprezentowania przedsiębiorcy zagranicznego, o której mowa w art. 28, o obowiązku wszczęcia postępowania likwidacyjnego oddziału w oznaczonym terminie, nie krótszym niż 30 dni. Odpis decyzji, o której mowa w ust. 1, minister przesyła do właściwego sądu rejestrowego.

Art. 33. 1. Zakończenie działalności gospodarczej oddziału przedsiębiorcy zagranicznego z państwa członkowskiego Unii Europejskiej, z państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym oraz przedsiębiorcy zagranicznego z państwa niebędącego stroną umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, który może korzystać ze swobody przedsiębiorczości na podstawie umów zawartych przez to państwo z Unią Europejską i jej państwami członkowskimi wymaga jego zamknięcia.

2. Zamknięcie oddziału, o którym mowa w ust. 1, poprzedza zawiadomienie o zamknięciu oddziału, które podlega ujawnieniu w rejestrze przedsiębiorców na 3 miesiące przed dniem zamknięcia oddziału.

3. Wniosek o ujawnienie zawiadomienia o zamknięciu oddziału do rejestru składa osoba fizyczna upoważniona w oddziale do reprezentowania przedsiębiorcy zagranicznego, o której mowa w art. 28.

Art. 34. Do likwidacji oddziału przedsiębiorcy zagranicznego z państwa innego niż wymienione w art. 33 ust. 1 będącej następstwem:

- 1) zakazu wykonywania działalności gospodarczej przez przedsiębiorcę zagranicznego w ramach oddziału, wydanej przez ministra właściwego do spraw gospodarki,

- 2) decyzji przedsiębiorcy zagranicznego o zamknięciu oddziału
– stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 15 września 2000 r. - Kodeks spółek handlowych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1030, z późn. zm.⁴⁾) o likwidacji spółki z ograniczoną odpowiedzialnością.

Art. 35. 1. Osoby zagraniczne z państw członkowskich Unii Europejskiej, z państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym oraz osoby zagraniczne z państw niebędących stronami umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, które mogą korzystać ze swobody przedsiębiorczości na podstawie umów zawartych przez te państwa z Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, mogą podejmować i wykonywać działalność gospodarczą na takich samych zasadach, jak obywatele polscy.

2. Obywatele innych państw niż wymienione w ust. 1, którzy:

- 1) posiadają w Rzeczypospolitej Polskiej:
 - a) zezwolenie na pobyt stały,
 - b) zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego Unii Europejskiej,
 - c) zezwolenie na pobyt czasowy udzielone w związku z okolicznością, o której mowa w art. 144 lub w art. 159 ust. 1, lub w art. 186 ust. 1 pkt 3 lub 4 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. poz. 1650 oraz z 2014 r. poz. 463 i 1004),
 - d) status uchodźcy,
 - e) ochronę uzupełniającą,
 - f) zgodę na pobyt ze względów humanitarnych lub zgodę na pobyt tolerowany,
 - g) zezwolenie na pobyt czasowy i pozostają w związku małżeńskim, zawartym z obywatelem polskim zamieszkałym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
 - h) zezwolenie na pobyt czasowy w celu wykonywania działalności gospodarczej, udzielone ze względu na kontynuowanie prowadzonej już działalności gospodarczej na podstawie wpisu do CEIDG;
- 2) korzystają w Rzeczypospolitej Polskiej z ochrony czasowej,
- 3) posiadają ważną Kartę Polaka,
- 4) są członkami rodziny, w rozumieniu art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobyście oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 265 i 1161, oraz z 2015 r. poz. 4.

(Dz. U. z 2014 r. poz. 1525), dołączającymi do obywateli państw, o których mowa w ust. 1, lub przebywającymi z nimi,

- 5) przebywają na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie art. 108 ust. 1 pkt 2 lub art. 206 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach lub na podstawie umieszczonego w dokumencie podróży odcisku stempla, który potwierdza złożenie wniosku o udzielenie zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego Unii Europejskiej, jeżeli bezpośrednio przed złożeniem wniosku byli uprawnieni do podejmowania i wykonywania działalności gospodarczej na podstawie ust. 2 pkt 1 lit. c i g

– mogą podejmować i wykonywać działalność gospodarczą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na takich samych zasadach jak obywatele polscy.

3. Osoby zagraniczne inne niż wymienione w ust. 1-2 mają prawo do podejmowania i wykonywania działalności gospodarczej wyłącznie w formie spółki: komandytowej, komandytowo-akcyjnej, z ograniczoną odpowiedzialnością i akcyjnej, a także do przystępowania do takich spółek oraz obejmowania bądź nabywania ich udziałów lub akcji, o ile umowy międzynarodowe nie stanowią inaczej.

Art. 36. 1. Organ, dokonując oceny spełnienia wymogów niezbędnych do podjęcia i wykonywania działalności gospodarczej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, uznaje wymogi, jakie spełnił przedsiębiorca mający siedzibę na terytorium jednego z państw, o których mowa w art. 35 ust. 1, konieczne do podjęcia i wykonywania działalności gospodarczej na terytorium tego państwa, w szczególności uznaje certyfikaty, zaświadczenia lub inne dokumenty wydane przez właściwy organ państwa, o których mowa w art. 35 ust. 1, które potwierdzają spełnienie warunków podjęcia i wykonywania działalności gospodarczej.

2. Organ uznaje ubezpieczenia i gwarancje odpowiedzialności zawodowej wydane w państwach, o których mowa w art. 35 ust. 1, w zakresie, w jakim spełniają warunki określone w przepisach odrębnych ustaw.

Rozdział 3

Załatwianie spraw administracyjnych z zakresu działalności gospodarczej

Art. 37. 1. Organ nie może żądać ani uzależniać swojej decyzji w sprawie podjęcia, wykonywania i zakończenia działalności gospodarczej przez zainteresowaną osobę od spełnienia przez nią dodatkowych warunków, w szczególności od przedłożenia dokumentów lub ujawnienia danych, nieprzewidzianych przepisami prawa.

2. Organ, z wyłączeniem sądu powszechnego, nie może żądać ani uzależnić swoich rozstrzygnięć w sprawie podjęcia, wykonywania lub zakończenia działalności gospodarczej od przedłożenia dokumentów w formie oryginału, poświadczonej kopii lub poświadczonego tłumaczenia, chyba że obowiązek taki jest przewidziany przepisami ustaw szczególnych z uwagi na nadrzędny interes publiczny lub wynika z bezpośrednio stosowanych przepisów powszechnie obowiązującego prawa Unii Europejskiej albo ratyfikowanych umów międzynarodowych.

Art. 38. 1. Przedsiębiorca wpisany do rejestru przedsiębiorców albo CEIDG jest obowiązany umieszczać w oświadczeniach pisemnych, skierowanych w zakresie swojej działalności do oznaczonych osób i organów, numer identyfikacji podatkowej (NIP) oraz posługiwać się tym numerem w obrocie prawnym i gospodarczym.

2. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, nie uchybia obowiązkom określonym w przepisach szczególnych.

3. Identyfikacja przedsiębiorcy w poszczególnych urzędowych rejestrach następuje na podstawie numeru identyfikacji podatkowej (NIP).

Art. 39. 1. Jeżeli organ nie rozpatrzy wniosku przedsiębiorcy w terminie, uznaje się, że wydał rozstrzygnięcie zgodnie z wnioskiem, chyba że przepisy ustaw odrębnych ze względu na nadrzędny interes publiczny stanowią inaczej.

2. Termin rozpatrzenia wniosku może zostać przedłużony dodatkowo tylko jeden raz. Przedłużenie terminu rozpatrzenia wniosku nie może przekroczyć okresu dwóch miesięcy.

3. Organ informuje o przedłużeniu terminu przed upływem terminu rozpatrzenia wniosku wskazanego w potwierdzeniu przyjęcia wniosku, o którym mowa w art. 42 ust. 2 pkt 1.

4. W przypadku stwierdzenia konieczności uzupełnienia wniosku termin rozpatrzenia wniosku biegnie od dnia wpływu uzupełnionego wniosku.

5. Przedsiębiorca może żądać wydania zaświadczenia w trybie art. 217 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, potwierdzającego wydanie rozstrzygnięcia zgodnego z wnioskiem.

Art. 40. Organ wyznaczając przedsiębiorcy termin na dokonanie określonej czynności, uwzględnia czas niezbędny do jej wykonania, słuszny interes prywatny oraz interes publiczny.

Art. 41. Organ nie może odmówić przyjęcia pism i wniosków niekompletnych ani żądać jakichkolwiek dokumentów, których konieczność przedstawienia lub złożenia nie wynika wprost z przepisu prawa.

Art. 42. 1. Organ, przyjmując wniosek, niezwłocznie potwierdza jego przyjęcie.

2. Potwierdzenie zawiera:

- 1) wskazanie daty wpływu oraz terminu rozpatrzenia wniosku;
- 2) dane kontaktowe organu;
- 3) pouczenie o przysługujących przedsiębiorcy środkach odwoławczych;
- 4) informację o uprawnieniach wynikających z art. 39 ust. 1 i 5.

Art. 43. 1. O ile charakter sprawy na to pozwala organ, przed wydaniem rozstrzygnięcia w danej instancji, może załatwić sprawę w drodze spotkania mediacyjnego.

2. Celem spotkania mediacyjnego jest ustalenie w granicach prawa treści rozstrzygnięcia.

3. Załatwienie sprawy w drodze spotkania mediacyjnego nie jest dopuszczalne w postępowaniach prowadzonych na podstawie art. 145 § 1 pkt 1- 4 i 6-8, art. 145a § 1, art. 145b § 1 oraz art. 156 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego.

4. Spotkanie mediacyjne odbywa się z inicjatywy organu lub strony przy udziale mediatora.

5. Wszyscy uczestnicy spotkania mediacyjnego muszą wyrazić na nie zgodę. Uczestnik inicjujący kieruje zaproszenie, na które udziela się odpowiedzi w wyznaczonym przez niego terminie. Brak odpowiedzi na zaproszenie lub niestawienie się na spotkanie uznaje się za odrzucenie zaproszenia.

Art. 44. 1. Jeżeli w wyniku spotkania mediacyjnego dojdzie do ustalenia treści rozstrzygnięcia, organ wydaje rozstrzygnięcie zgodne z ustaleniami zawartymi w protokole podpisanym przez uczestników spotkania.

2. Od rozstrzygnięcia, o którym mowa w ust. 1, uczestnikowi przysługuje środek odwoławczy na zasadach ogólnych.

3. Ustalenie treści rozstrzygnięcia następuje w terminie trzech miesięcy od pierwszego spotkania mediacyjnego. Okresu, o którym mowa w zdaniu pierwszym, nie wlicza się do terminów przewidzianych na załatwienie sprawy.

Art. 45. Mediatorem jest osoba fizyczna, która:

- 1) posiada wiedzę i umiejętności w zakresie prowadzenia mediacji;

- 2) ukończyła 26 rok życia;
- 3) zna język polski;
- 4) nie była prawomocnie skazana za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe;
- 5) daje rękojmię należytego wykonywania obowiązków mediatora;
- 6) została wpisana na listę mediatorów prowadzoną przez wojewodę.

Art. 46. 1. Wojewoda prowadzi listę mediatorów dla obszaru danego województwa.

2. Wojewoda dokonuje wpisu na listę mediatorów osobę, która spełnia wymagania, o których mowa w art. 45 pkt 1-5. Odmowa wpisu na listę mediatorów następuje w drodze decyzji.

3. Wojewoda skreśla mediatora z listy na jego wniosek albo w przypadku utraty wymagań, o których mowa w art. 45 pkt 4 lub 5, w drodze decyzji.

4. Od decyzji wojewody o odmowie wpisu lub skreśleniu z listy mediatorów przysługuje skarga do wojewódzkiego sądu administracyjnego.

5. Minister właściwy do spraw administracji w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, sposób prowadzenia listy stałych mediatorów, tryb wpisywania i skreślania z listy, umieszczania na liście i aktualizacji danych, sposób potwierdzania spełnienia warunków wpisywania na listę, wzór formularza wniosku o wpis na listę stałych mediatorów, a także wskazanie rodzajów dokumentów załączanych do wniosku, uwzględniając potrzebę zapewnienia wiarygodnej i aktualnej informacji o stałych mediatorach, jednolitości wniosków i sprawnego przebiegu procedury.

Art. 47. 1. Zadaniem mediatora jest zapewnienie sprawnej komunikacji uczestników spotkania mediacyjnego i pomoc w dojściu do porozumienia.

2. Mediator zachowuje bezstronność przy prowadzeniu spotkania mediacyjnego. Mediator niezwłocznie ujawnia uczestnikom wszystkie okoliczności, które mogłyby wywołać uzasadnione wątpliwości co do jego bezstronności.

3. Wybór mediatora wymaga zgody wszystkich uczestników spotkania mediacyjnego.

4. Mediator i uczestnicy spotkania mediacyjnego są obowiązani zachować w tajemnicy fakty, o których dowiedzieli się w związku z uczestnictwem w spotkaniu, chyba że uczestnicy zwolnią ich z tego obowiązku.

5. Mediator sporządza protokół z dokonanych ustaleń, który podpisują wszyscy uczestnicy spotkania mediacyjnego.

Wariant I

Art. 48. 1. Koszty związane z udziałem mediatora, w przypadku ustalenia treści rozstrzygnięcia, każdy z uczestników spotkania mediacyjnego ponosi w takim samym stopniu.

2. Koszty związane z udziałem mediatora, w przypadku nieustalenia treści rozstrzygnięcia, ponoszone są przez uczestnika kierującego zaproszenie. Jeśli zaproszenie kieruje więcej niż jeden uczestnik, koszty obciążają każdego z nich w równym stopniu.

3. Minister właściwy do spraw administracji w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki określi w drodze rozporządzenia wysokość kosztów, w tym maksymalne wynagrodzenie dla mediatora, uwzględniając rodzaj sprawy, wartość przedmiotu sprawy oraz niezbędne wydatki związane z prowadzeniem mediacji.

Wariant II

1. Koszty ustalenia treści rozstrzygnięcia w drodze spotkania mediacyjnego stanowią koszty postępowania administracyjnego ponoszone przez organ.

2. Minister właściwy do spraw administracji w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki określi w drodze rozporządzenia wysokość kosztów, w tym maksymalne wynagrodzenie dla mediatora, uwzględniając rodzaj sprawy, wartość przedmiotu sporu oraz niezbędne wydatki związane z prowadzeniem mediacji.

Art. 49. 1. Przed wydaniem decyzji w sprawie wszczynanej na wniosek, organ, w szczególności informując o możliwości wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań, jest obowiązany do wskazania przedsiębiorcy przesłanek, które nie zostały na dzień przesłania informacji spełnione, a których niespełnienie może stanowić podstawę wydania decyzji niezgodnej z wnioskiem.

2. Organ, wskazując przesłanki, o których mowa w ust. 1, wyznacza przedsiębiorcy odpowiedni termin na ich realizację. Brak realizacji przesłanek w wyznaczonym terminie nie stoi na przeszkodzie wydaniu decyzji.

3. W przypadku niewskazania wszystkich przesłanek, o których mowa w ust. 1, organ nie jest obowiązany do wydania decyzji zgodnej z wnioskiem.

Art. 50. 1. Przedsiębiorca może złożyć do właściwego organu lub państwowej jednostki organizacyjnej wniosek o wydanie pisemnej interpretacji co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę

daniny publicznej oraz składek na ubezpieczenia społeczne lub zdrowotne, w jego indywidualnej sprawie.

2. Wniosek o wydanie interpretacji może dotyczyć zaistniałego stanu faktycznego lub zdarzeń przyszłych.

3. Przedsiębiorca we wniosku o wydanie interpretacji jest obowiązany przedstawić stan faktyczny lub zdarzenie przyszłe oraz własne stanowisko w sprawie.

4. Wniosek o wydanie interpretacji zawiera również:

- 1) firmę przedsiębiorcy;
- 2) oznaczenie siedziby i adresu albo miejsca zamieszkania i adresu przedsiębiorcy;
- 3) numer identyfikacji podatkowej (NIP);
- 4) adres do korespondencji w przypadku, gdy jest on inny niż adres siedziby albo adres zamieszkania przedsiębiorcy.

5. Udzielenie interpretacji następuje w drodze decyzji, od której przysługuje odwołanie. Interpretacja zawiera wskazanie prawidłowego stanowiska w sprawie wraz z uzasadnieniem prawnym oraz pouczeniem o prawie wniesienia środka zaskarżenia.

6. Wniosek o wydanie interpretacji podlega opłacie w wysokości 40 zł, którą należy wpłacić w terminie 7 dni od dnia złożenia wniosku. W razie nieuiszczenia opłaty w terminie wniosek pozostawia się bez rozpatrzenia.

7. W przypadku wystąpienia w jednym wniosku o wydanie interpretacji odrębnych stanów faktycznych lub zdarzeń przyszłych pobiera się opłatę od każdego przedstawionego we wniosku odrębnego stanu faktycznego lub zdarzenia przyszłego.

8. Opłata, o której mowa w ust. 6 i 7, stanowi odpowiednio dochód budżetu państwa, Narodowego Funduszu Zdrowia albo jednostki samorządu terytorialnego.

9. Opłatę od wniosku, o którym mowa w ust. 1, uiszcza się na rachunek organu lub państwowej jednostki organizacyjnej, właściwych do wydania interpretacji albo, jeżeli istnieje taka możliwość, gotówką w kasie tego organu lub jednostki.

Art. 51. 1. Interpretację wydaje się bez zbędnej zwłoki, jednak nie później niż w terminie 30 dni od dnia otrzymania przez organ lub państwową jednostkę organizacyjną kompletnego i opłaconego wniosku. W razie niewydania interpretacji w terminie uznaje się, że w dniu następującym po dniu, w którym upłynął termin wydania interpretacji, została wydana interpretacja stwierdzająca prawidłowość stanowiska przedsiębiorcy przedstawionego we wniosku o wydanie interpretacji.

2. Interpretacja nie jest wiążąca dla przedsiębiorcy, jednakże przedsiębiorca nie może być obciążony jakimikolwiek daninami publicznymi, sankcjami administracyjnymi, finansowymi lub karami w zakresie, w jakim zastosował się do uzyskanej interpretacji.

3. Interpretacja jest wiążąca dla organów lub państwowych jednostek organizacyjnych właściwych dla przedsiębiorcy i może zostać zmieniona wyłącznie w drodze wznowienia postępowania. Nie zmienia się interpretacji, w wyniku której nastąpiły nieodwracalne skutki prawne.

4. Zasady i tryb udzielania interpretacji przepisów prawa podatkowego reguluje ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2015 r. poz. 613 i 699).

5. Treść interpretacji, bez ujawnienia danych przedsiębiorcy, który o nią wnioskował, organ publikuje w Biuletynie Informacji Publicznej oraz na stronach internetowych punktu kontaktowego, prowadzonego przez Ministra Gospodarki, o którym mowa w rozdziale 2a ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej.

Art. 52. W zakresie nieuregulowanym przepisami niniejszego rozdziału stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego i ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2014 r. poz. 1114).

Rozdział 4

Organizacje przedsiębiorców

Art. 53. 1. Wykonując swoje zadania, organy współdziałają z organizacjami pracodawców, organizacjami pracowników, organizacjami przedsiębiorców oraz samorządami zawodowymi i gospodarczymi, zwanymi dalej „organizacjami”.

2. Organizacje mają prawo uczestnictwa w konsultacjach publicznych w toku procesu legislacyjnego.

3. Zbiorowe i indywidualne interesy przedsiębiorców są reprezentowane przez organizacje w postępowaniach administracyjnych, sądownoadministracyjnych i sądowych na zasadach określonych w przepisach odrębnych.

4. Organizacje działają na zasadach samodzielności, samorządności i samofinansowania.

Art. 54. Przedsiębiorcy uczestniczą w organizacjach oraz korzystają z ich reprezentacji na zasadzie dobrowolności.

Art. 55. 1. Organ może powierzyć wykonywanie zadań w sferze publicznej organizacjom pozarządowym reprezentującym przedsiębiorców.

2. Powierzenie zadań następuje w trybie konkursu, na podstawie przepisów ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. z 2014 r. poz. 1118).

3. Organizacja, której powierzono wykonywanie zadań, posiada odpowiednie doświadczenie, znajomość branży i obowiązujących regulacji. Organizacja ta daje rękojmię należytego wykonywania zadań oraz przestrzega regulaminu postępowania zaaprobowanego przez organ.

4. Organizacje wykonując powierzone zadania nie mogą podejmować działań ograniczających wolność działalności gospodarczej lub godzących w uczciwą konkurencję.

5. Szczegółowy zakres przedmiotowy powierzanych zadań, warunki powierzenia, sposób monitorowania, przesłanki cofnięcia powierzenia oraz szczegółowe kryteria wyboru organizacji regulują przepisy odrębne.

Rozdział 5

Reglamentacja działalności gospodarczej

Art. 56. 1. Koncesja, zezwolenie, zgoda, licencja albo wpis do rejestru działalności regulowanej uprawniają do wykonywania działalności gospodarczej na terenie całego kraju i przez czas nieokreślony.

2. Wprowadzenie wyjątku od zasady określonej w ust. 1 jest dopuszczalne tylko w przepisach ustaw szczegółowych wyłącznie ze względu na nadrzędny interes publiczny.

Art. 57. Wydawanie, odmowa wydania, zmiana zakresu lub cofanie koncesji albo zezwoleń, a także prowadzenie rejestrów działalności regulowanej przez organy jednostek samorządu terytorialnego, na podstawie przepisów regulujących dany rodzaj działalności gospodarczej, stanowią zadania zlecone z zakresu administracji rządowej.

Art. 58. 1. Rodzaje działalności gospodarczej, której podjęcie i wykonywanie wymaga uzyskania koncesji określa załącznik nr 1 do ustawy.

2. Szczegółowy zakres i warunki wykonywania działalności gospodarczej podlegającej koncesjonowaniu określają przepisy odrębnych ustaw.

Art. 59. 1. Jeżeli przepisy odrębnych ustaw nie stanowią inaczej, udzielenie, odmowa udzielenia, zmiana i cofnięcie koncesji lub ograniczenie jej zakresu należy do ministra

właściwego ze względu na przedmiot działalności gospodarczej wymagającej uzyskania koncesji.

2. Udzielenie, odmowa udzielenia, zmiana i cofnięcie koncesji lub ograniczenie jej zakresu w stosunku do wniosku następuje w drodze decyzji.

Art. 60. 1. Organ koncesyjny może określić w koncesji, w granicach przepisów odrębnych ustaw, szczególne warunki wykonywania działalności gospodarczej objętej koncesją.

2. Organ koncesyjny jest obowiązany przekazać każdemu zainteresowanemu przedsiębiorcy szczegółową informację o warunkach, o których mowa w ust. 1, niezwłocznie po wszczęciu postępowania w sprawie udzielenia koncesji.

Art. 61. 1. Wniosek o udzielenie lub o zmianę koncesji zawiera:

- 1) firmę przedsiębiorcy, oznaczenie jego siedziby i adresu albo miejsca zamieszkania i adresu oraz adresu głównego miejsca wykonywania działalności gospodarczej;
- 2) numer identyfikacji podatkowej (NIP), o ile został nadany;
- 3) określenie rodzaju i zakresu wykonywania działalności gospodarczej, na którą ma być udzielona koncesja.

2. We wniosku, o którym mowa w ust. 1, należy podać także informacje oraz dołączyć dokumenty określone w przepisach regulujących działalność gospodarczą wymagającą uzyskania koncesji.

Art. 62. Przed podjęciem decyzji w sprawie udzielenia koncesji lub jej zmiany organ koncesyjny może:

- 1) wezwać wnioskodawcę do uzupełnienia, w wyznaczonym terminie, brakującej dokumentacji poświadczającej, że spełnia on warunki określone przepisami prawa, wymagane do wykonywania określonej działalności gospodarczej, pod rygorem pozostawienia wniosku bez rozpatrzenia;
- 2) dokonać sprawdzenia faktów podanych we wniosku o udzielenie koncesji w celu stwierdzenia, czy przedsiębiorca spełnia warunki wykonywania działalności gospodarczej objętej koncesją oraz czy daje rękojmię prawidłowego wykonywania działalności objętej koncesją.

Art. 63. 1. W przypadku gdy organ koncesyjny przewiduje udzielenie ograniczonej liczby koncesji, fakt ten ogłasza w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.

2. Ogłoszenie, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) określenie przedmiotu i zakresu działalności gospodarczej, na którą ma być udzielona koncesja;
- 2) liczbę koncesji;
- 3) szczególne warunki wykonywania działalności gospodarczej, na którą ma być udzielona koncesja, o ile organ koncesyjny, w granicach przepisów odrębnych ustaw, przewiduje ich określenie;
- 4) termin i miejsce składania wniosków o udzielenie koncesji;
- 5) wymagane dokumenty i informacje dodatkowe;
- 6) czas, na jaki może być udzielona koncesja.

3. Przepisu art. 72 nie stosuje się.

Art. 64. 1. Jeżeli liczba przedsiębiorców, spełniających warunki do udzielenia koncesji i dających rękojmię prawidłowego wykonywania działalności objętej koncesją, jest większa niż liczba koncesji przewidzianych do udzielenia, organ koncesyjny zarządza przetarg, którego przedmiotem jest udzielenie koncesji.

2. W postępowaniu o udzielenie koncesji na rozpowszechnianie programów radiowych i telewizyjnych organ koncesyjny zarządza przetarg, o którym mowa w ust. 1, jeżeli w wyniku dokonania oceny wniosków w trybie art. 36 ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz. U. z 2011 r. Nr 43, poz. 226, z późn. zm.⁵⁾) liczba przedsiębiorców pozostaje większa niż liczba koncesji.

Art. 65. 1. Organ koncesyjny ogłasza w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” o konieczności przeprowadzenia przetargu wśród przedsiębiorców, o których mowa w art. 64 ust. 1.

2. W ogłoszeniu organ koncesyjny określa również:

- 1) minimalną opłatę, za którą może być udzielona koncesja - nie niższą niż opłata skarbową albo inna opłata o charakterze publicznoprawnym, przewidziana w odrębnych przepisach za udzielenie koncesji;
- 2) miejsce i termin składania ofert;
- 3) szczególne warunki, jakie powinna spełniać oferta;
- 4) wysokość, formę i termin wniesienia wadium;

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2011 r. Nr 85, poz. 459, Nr 112, poz. 654, Nr 153, poz. 903 i Nr 160, poz. 963 oraz z 2012 r. poz. 1209 i 1315.

5) termin rozstrzygnięcia przetargu.

3. Przetarg przeprowadza właściwy organ koncesyjny.

4. Ofertę sporządzoną w języku polskim składa się w terminie, miejscu i formie określonych stosownie do ust. 1 i 2, w zapieczętowanych kopertach.

5. Oferta zawiera:

- 1) firmę przedsiębiorcy, oznaczenie jego siedziby i adresu albo miejsca zamieszkania i adresu oraz adresu głównego miejsca wykonywania działalności gospodarczej;
- 2) deklarowaną wysokość opłaty za udzielenie koncesji.

6. Oferty złożone nie podlegają wycofaniu.

Art. 66. 1. Organ koncesyjny dokonuje wyboru ofert w liczbie zgodnej z liczbą koncesji, o której mowa w art. 63 ust. 2 pkt 2, kierując się wysokością zadeklarowanych opłat za udzielenie koncesji.

2. W przypadku gdy kilku przedsiębiorców zadeklarowało opłatę w takiej samej wysokości, organ koncesyjny wzywa tych przedsiębiorców do ponownego zadeklarowania wysokości opłaty i wybiera ofertę przedsiębiorcy, który zadeklarował wyższą opłatę.

3. Organ koncesyjny przekazuje przedsiębiorcom, którzy złożyli oferty, pisemną informację o wyniku przetargu, niezwłocznie po jego rozstrzygnięciu, oraz:

- 1) zwraca wadium przedsiębiorcom, których oferty nie zostały wybrane;
- 2) zalicza wadium na poczet opłaty przedsiębiorcom, których oferty zostały wybrane.

4. Organ koncesyjny udziela koncesji przedsiębiorcom, których oferty zostały wybrane.

Art. 67. 1. Przedsiębiorca przekazujący podczas postępowania o udzielenie koncesji informacje stanowiące tajemnice przedsiębiorstwa w rozumieniu przepisów o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji może zgłosić wniosek, aby informacjom tym była nadana klauzula poufności.

2. Informacjom nadaje się klauzulę poufności, pod warunkiem, że przedsiębiorca:

- 1) przekazując informacje, uzasadni swoje żądanie;
- 2) z przekazanych informacji sporządzi streszczenie, które może zostać udostępnione innym uczestnikom postępowania.

3. Informacje, którym nadano klauzulę poufności, nie mogą być udostępniane innym uczestnikom postępowania bez zgody przedsiębiorcy przekazującego informacje.

Art. 68. 1. Organ koncesyjny może odmówić udzielenia koncesji lub ograniczyć jej zakres w stosunku do wniosku o udzielenie koncesji albo odmówić zmiany koncesji:

- 1) gdy przedsiębiorca nie spełnia warunków wykonywania działalności gospodarczej objętej koncesją określonych w ustawie lub warunków podanych do wiadomości przedsiębiorcom w trybie art. 60 ust. 2 lub art. 63 ust. 1;
- 2) ze względu na zagrożenie obronności lub bezpieczeństwa państwa lub obywateli;
- 3) jeżeli w wyniku przeprowadzonego przetargu, o którym mowa w art. 64, udzielono koncesji innemu przedsiębiorcy lub przedsiębiorcom;
- 4) w przypadkach określonych w odrębnych przepisach.

2. Organ koncesyjny może czasowo wstrzymać udzielanie koncesji, ze względu na przyczyny wymienione w ust. 1 pkt 2, ogłaszając o tym w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.

Art. 69. 1. Organ koncesyjny jest uprawniony do kontroli działalności gospodarczej w zakresie:

- 1) zgodności wykonywanej działalności z udzieloną koncesją;
- 2) przestrzegania warunków wykonywania działalności gospodarczej;
- 3) obronności lub bezpieczeństwa państwa, ochrony bezpieczeństwa lub dóbr osobistych obywateli.

2. Osoby upoważnione przez organ koncesyjny do dokonywania kontroli są uprawnione w szczególności do:

- 1) wstępu na teren nieruchomości, obiektu, lokalu lub ich części, gdzie jest wykonywana działalność gospodarcza objęta koncesją, w dniach i w godzinach, w których ta działalność jest wykonywana lub powinna być wykonywana;
- 2) żądania ustnych lub pisemnych wyjaśnień, okazania dokumentów lub innych nośników informacji oraz udostępnienia danych mających związek z przedmiotem kontroli.

3. Organ koncesyjny może wezwać przedsiębiorcę do usunięcia stwierdzonych uchybień w wyznaczonym terminie.

Art. 70. 1. Organ koncesyjny cofa koncesję, w przypadku gdy:

- 1) wydano prawomocne orzeczenie zakazujące przedsiębiorcy wykonywania działalności gospodarczej objętej koncesją;

- 2) przedsiębiorca nie podjął w wyznaczonym terminie działalności objętej koncesją, mimo wezwania organu koncesyjnego, lub trwale zaprzestał wykonywania działalności gospodarczej objętej koncesją.

2. Organ koncesyjny cofa koncesję albo zmienia jej zakres, w przypadku gdy przedsiębiorca:

- 1) rażąco narusza warunki określone w koncesji lub inne warunki wykonywania koncesjonowanej działalności gospodarczej, określone przepisami prawa;
- 2) w wyznaczonym terminie nie usunął stanu faktycznego lub prawnego niezgodnego z warunkami określonymi w koncesji lub z przepisami regulującymi działalność gospodarczą objętą koncesją.

3. Organ koncesyjny może cofnąć koncesję albo zmienić jej zakres ze względu na zagrożenie obronności lub bezpieczeństwa państwa lub bezpieczeństwa obywateli, a także w razie ogłoszenia upadłości przedsiębiorcy.

Art. 71. Przedsiębiorca jest obowiązany zgłosić organowi koncesyjnemu zmianę danych, o których mowa w art. 61, w terminie 14 dni od dnia zajścia zdarzenia, które spowodowało zmianę tych danych.

Art. 72. 1. Przedsiębiorca, który zamierza podjąć działalność gospodarczą wymagającą uzyskania koncesji, może ubiegać się o przyrzeczenie wydania koncesji, zwane dalej „promesą”. W promesie uzależnia się udzielenie koncesji od spełnienia warunków wykonywania działalności gospodarczej wymagającej uzyskania koncesji.

2. W postępowaniu o udzielenie promesy stosuje się przepisy dotyczące udzielenia koncesji, z wyłączeniem art. 63-66.

3. W promesie ustala się okres jej ważności, z tym że nie może on być krótszy niż 6 miesięcy.

4. W okresie ważności promesy nie można odmówić udzielenia koncesji na wykonywanie działalności gospodarczej określonej w promesie, chyba że:

- 1) uległy zmianie dane zawarte we wniosku o udzielenie promesy;
- 2) wnioskodawca nie spełnił wszystkich warunków określonych w promesie;
- 3) wystąpiły okoliczności, o których mowa w art. 68 ust. 1 pkt 1 i 2.

Art. 73. Przedsiębiorca, któremu cofnięto koncesję z przyczyn, o których mowa w art. 70 ust. 1 pkt 1 i ust. 2, może wystąpić z wnioskiem o ponowne udzielenie koncesji w takim

samym zakresie nie wcześniej niż po upływie 3 lat od dnia wydania decyzji o cofnięciu koncesji.

Art. 74. 1. Za udzielenie koncesji lub jej zmianę oraz za udzielenie promesy pobiera się opłatę skarbową, chyba że przepisy odrębnych ustaw stanowią inaczej, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Jeżeli koncesji udzielono w trybie przetargu, za udzielenie koncesji pobiera się opłatę w wysokości, o której mowa w art. 66 ust. 1 lub ust. 2.

3. Opłatę, o której mowa w art. 66 ust. 1 lub ust. 2, wnosi się na rachunek organu koncesyjnego, chyba że przepisy odrębnych ustaw stanowią inaczej.

Art. 75. W sprawach nieuregulowanych w przepisach art. 58-74 stosuje się przepisy odrębnych ustaw regulujących działalność podlegającą koncesjonowaniu.

Art. 76. 1. Działalność regulowana jest podejmowana i wykonywana przez przedsiębiorcę, który spełnia wymagania określone przepisami niniejszej ustawy oraz ustaw szczegółowych.

2. Przepisy ustaw szczegółowych, zawierają nazwy rejestrów działalności regulowanej oraz wskazują organ rejestrowy.

3. Rodzaje działalności regulowanej określa załącznik nr 2 do ustawy.

Art. 77. Organ prowadzący, na podstawie przepisów regulujących daną działalność gospodarczą, rejestr działalności regulowanej dokonuje wpisu na wniosek przedsiębiorcy, po złożeniu przez przedsiębiorcę oświadczenia o spełnieniu warunków wymaganych do wykonywania tej działalności.

Art. 78. 1. Wniosek o wpis do rejestru, o którym mowa w art. 77, zawiera w szczególności następujące dane:

- 1) imię i nazwisko lub firmę przedsiębiorcy;
- 2) adres wykonywania działalności gospodarczej lub siedzibę;
- 3) numer identyfikacji podatkowej (NIP), o ile został nadany;
- 4) określenie rodzaju i zakresu działalności gospodarczej, która będzie wykonywana.

2. Przepisy ustaw szczegółowych, o których mowa w art. 76 ust. 1, mogą przewidywać podanie dodatkowych danych we wniosku.

Art. 79. 1. Oświadczenie, o którym mowa w art. 77, składa się do organu prowadzącego rejestr działalności regulowanej.

2. Oświadczenie powinno zawierać:

- 1) informację, że dane zawarte we wniosku o wpis do rejestru działalności regulowanej są kompletne i zgodne z prawdą;
- 2) informację, że przedsiębiorcy są znane i że spełnia warunki wykonywania działalności gospodarczej określone w ustawie regulującej dany rodzaj działalności regulowanej;
- 3) firmę przedsiębiorcy, jego siedzibę i adres;
- 4) oznaczenie miejsca i datę złożenia oświadczenia;
- 5) podpis przedsiębiorcy albo osoby uprawnionej do reprezentowania przedsiębiorcy ze wskazaniem imienia i nazwiska oraz pełnionej funkcji.

3. Oświadczenie, o którym mowa w art. 77, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy/a odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

Art. 80. Przedsiębiorca podlegający wpisowi do CEIDG może złożyć wniosek wraz z oświadczeniem również w urzędzie gminy, wskazując organ prowadzący rejestr działalności regulowanej.

Art. 81. 1. Wpisowi do rejestru, o którym mowa w art. 77, podlegają następujące dane:

- 1) imię i nazwisko lub firma przedsiębiorcy;
- 2) adres wykonywania działalności gospodarczej lub siedzibę;
- 3) numer identyfikacji podatkowej (NIP), o ile został nadany;
- 4) określenie rodzaju i zakresu działalności gospodarczej objętej wpisem;
- 5) określenie miejsca lub miejsc wykonywania działalności gospodarczej;
- 6) data dokonania wpisu.

2. Rejestr może być prowadzony w systemie informatycznym.

3. Rejestr jest jawny. Każdy ma prawo dostępu do zawartych w nim danych za pośrednictwem organu, który prowadzi rejestr.

4. Organ prowadzący rejestr wydaje z urzędu zaświadczenie o dokonaniu wpisu do rejestru lub zaświadczenie o zmianie wpisu w rejestrze.

5. Wpis do rejestru działalności regulowanej podlega opłacie skarbowej, chyba że przepisy odrębne stanowią inaczej.

6. Dla przedsiębiorcy wpisanego do rejestru prowadzi się akta rejestrowe, obejmujące w szczególności dokumenty stanowiące podstawę wpisu oraz decyzje dotyczące wykreślenia wpisu.

7. Organ prowadzący rejestr sprostuje z urzędu wpis do rejestru zawierający oczywiste błędy lub niezgodności ze stanem faktycznym.

8. Przedsiębiorca jest obowiązany zgłosić zmianę danych, o których mowa w ust. 1, w terminie 14 dni od dnia zajścia zdarzenia, które spowodowało zmianę tych danych.

Art. 82. 1. Organ prowadzący rejestr działalności regulowanej jest obowiązany dokonać wpisu przedsiębiorcy do tego rejestru w terminie 7 dni od dnia wpływu do tego organu wniosku o wpis wraz z oświadczeniem o spełnieniu warunków wymaganych do wykonywania działalności gospodarczej, dla której rejestr jest prowadzony.

2. Jeżeli organ prowadzący rejestr działalności regulowanej nie dokona wpisu w terminie, o którym mowa w ust. 1, a od dnia wpływu wniosku do tego organu upłynęło 14 dni, przedsiębiorca może rozpocząć działalność. Nie dotyczy to przypadku, gdy organ wezwał przedsiębiorcę do uzupełnienia wniosku o wpis nie później niż przed upływem 7 dni od dnia jego otrzymania. W takiej sytuacji termin, o którym mowa w zdaniu pierwszym, biegnie odpowiednio od dnia wpływu uzupełnienia wniosku o wpis.

Art. 83. Organ prowadzący rejestr działalności regulowanej, w drodze decyzji, odmawia wpisu przedsiębiorcy do rejestru, w przypadku gdy:

- 1) wydano prawomocne orzeczenie zakazujące przedsiębiorcy wykonywania działalności gospodarczej objętej wpisem;
- 2) przedsiębiorcę wykreślono z rejestru tej działalności regulowanej z przyczyn, o których mowa w art. 88 ust. 1, w okresie 3 lat poprzedzających złożenie wniosku.

Art. 84. Przedsiębiorca jest obowiązany przechowywać wszystkie dokumenty niezbędne do wykazania spełniania warunków wymaganych do wykonywania działalności regulowanej.

Art. 85. Spełnianie przez przedsiębiorcę warunków wymaganych do wykonywania działalności regulowanej podlega kontroli, w szczególności przez organ prowadzący rejestr danej działalności. Przepis art. 69 stosuje się odpowiednio.

Art. 86. 1. Organ prowadzący rejestr działalności regulowanej wydaje decyzję o zakazie wykonywania przez przedsiębiorcę działalności objętej wpisem, gdy:

- 1) przedsiębiorca złożył oświadczenie, o którym mowa w art. 77, niezgodne ze stanem faktycznym;

2) stwierdzi rażące naruszenie warunków wymaganych do wykonywania działalności regulowanej przez przedsiębiorcę.

2. Decyzja, o której mowa w ust. 1, podlega natychmiastowemu wykonaniu.

3. W przypadku wydania decyzji, o której mowa w ust. 1, organ z urzędu wykreśla wpis przedsiębiorcy w rejestrze działalności regulowanej.

4. Przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio, w przypadku gdy przedsiębiorca wykonuje działalność gospodarczą objętą wpisem także na podstawie wpisów do innych rejestrów działalności regulowanej w tym samym zakresie działalności gospodarczej.

Art. 87. 1. Przedsiębiorca, którego wykreślono z rejestru działalności regulowanej, może uzyskać ponowny wpis do rejestru w tym samym zakresie działalności gospodarczej nie wcześniej niż po upływie 3 lat od dnia wydania decyzji, o której mowa w art. 88 ust. 1.

2. Przepis ust. 1 stosuje się do przedsiębiorcy, który wykonywał działalność gospodarczą bez wpisu do rejestru działalności regulowanej. Nie dotyczy to sytuacji określonej w art. 88 ust. 2.

Art. 88. 1. Organ prowadzący rejestr działalności regulowanej wykreśla wpis przedsiębiorcy w rejestrze na jego wniosek.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się, jeżeli trwa postępowanie prowadzące do wykreślenia przedsiębiorcy z rejestru na podstawie decyzji o zakazie wykonywania działalności, o której mowa w art. 88 ust. 1.

Art. 89. W sprawach nieuregulowanych w art. 76-88 stosuje się przepisy ustaw określających wykonywanie działalności gospodarczej na podstawie wpisu do rejestru działalności regulowanej.

Art. 90. 1. Rodzaje działalności gospodarczej, której podjęcie i wykonywanie wymaga uzyskania zezwolenia, zgody lub licencji określa załącznik nr 3 do ustawy.

2. Przepisy art. 91-96 stosuje się odpowiednio do zgód i licencji.

Art. 91. 1. Udzielenie, odmowa udzielenia, zmiana i cofnięcie zezwolenia lub ograniczenie jej zakresu w stosunku do wniosku następuje w drodze decyzji.

2. Organ nie może odmówić przedsiębiorcy zezwolenia, jeżeli wnioskodawca spełnia przewidziane prawem warunki jego uzyskania.

Art. 92.1. Zezwolenie wydaje się na podstawie wniosku przedsiębiorcy.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) imię i nazwisko lub firmę przedsiębiorcy;
- 2) adres wykonywania działalności gospodarczej lub siedzibę;
- 3) numer identyfikacji podatkowej (NIP), o ile został nadany;
- 4) określenie rodzaju i zakresu działalności gospodarczej, która będzie wykonywana.

3. Przepisy szczegółowe mogą przewidywać konieczność podania dodatkowych danych we wniosku.

4. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, może być złożony w formie pisemnej albo w formie elektronicznej, o ile taka forma jest dopuszczalna.

Art. 93. 1. Zezwolenie na wykonywanie określonej działalności obejmuje:

- 1) imię i nazwisko lub firmę przedsiębiorcy;
- 2) adres wykonywania działalności gospodarczej lub siedzibę;
- 3) numer identyfikacji podatkowej (NIP), o ile został nadany;
- 4) określenie rodzaju i zakresu działalności gospodarczej objętej zezwoleniem;
- 5) określenie miejsca lub miejsc wykonywania działalności gospodarczej;
- 6) datę wydania zezwolenia;
- 7) podstawę prawną wydania zezwolenia;
- 8) oznaczenie organu wydającego zezwolenie.

2. Przedsiębiorca jest obowiązany zgłosić zmianę danych zawartych w zezwoleniu w terminie 14 dni od dnia zajścia zdarzenia, które spowodowało zmianę tych danych.

Art. 94. Spełnianie przez przedsiębiorcę warunków wymaganych do wykonywania działalności objętej zezwoleniem podlega kontroli, w szczególności przez organ udzielający zezwolenia. Przepis art. 69 stosuje się odpowiednio.

Art. 95. Organ udzielający zezwolenia odmawia wydania zezwolenia, w przypadku gdy:

- 1) przedsiębiorca nie spełnia warunków wykonywania działalności objętej zezwoleniem;
- 2) wydano prawomocne orzeczenie o zakazie działalności objętej zezwoleniem;
- 3) ze względu na zagrożenie obronności i bezpieczeństwa państwa;
- 4) ze względu na zagrożenie życia lub zdrowia albo zagrożenia środowiska naturalnego;
- 5) zachodzi przyczyna określona w przepisach odrębnych.

Art. 96. 1. Organ udzielający zezwolenia cofa zezwolenie, w przypadku gdy:

- 1) przedsiębiorca przestał spełniać warunki wymagane do wykonywania działalności objętej zezwoleniem;
- 2) przedsiębiorca rażąco naruszył warunki zezwolenia;

- 3) przedsiębiorca nie usunął w wyznaczonym przez organ czasie niezgodnych z prawem stanów faktycznych i prawnych;
- 4) wydano prawomocne orzeczenie o zakazie działalności objętej zezwoleniem.

2. Przepisy ustaw szczegółowych, o których mowa w art. 90 ust. 1, mogą określić dodatkowe przesłanki cofnięcia zezwolenia.

Rozdział 6

Kontrola wykonywania działalności gospodarczej.

Art. 97. 1. Kontrola działalności gospodarczej przedsiębiorców przeprowadzana jest na zasadach określonych w niniejszej ustawie, chyba że zasady i tryb kontroli wynikają z bezpośrednio stosowanych przepisów powszechnie obowiązującego prawa Unii Europejskiej albo z ratyfikowanych umów międzynarodowych.

2. Przepisów niniejszego rozdziału nie stosuje się do kontroli przedsiębiorcy w zakresie przestrzegania warunków bezpieczeństwa jądrowego i ochrony radiologicznej.

3. W zakresie nieuregulowanym w niniejszym rozdziale stosuje się przepisy ustaw szczególnych.

4. Zakres przedmiotowy kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy oraz organy upoważnione do jej przeprowadzenia określają odrębne ustawy.

5. Przedsiębiorcy, który poniósł szkodę na skutek przeprowadzenia czynności kontrolnych z naruszeniem przepisów prawa w zakresie kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy, przysługuje odszkodowanie.

6. Dochodzenie roszczenia, o którym mowa w ust. 5, następuje na zasadach i w trybie określonych w przepisach odrębnych.

7. Organ planuje i organizuje kontrolę po uprzednim przeprowadzeniu analizy prawdopodobieństwa naruszenia prawa przez przedsiębiorcę. Analiza obejmuje identyfikację obszarów i przedsiębiorców, u których ryzyko naruszenia przepisów jest największe. Sposób przeprowadzenia analizy określi właściwy organ lub organ nadrzędny.

8. Przepis ust. 7 nie stosuje się do kontroli przedsiębiorcy:

- 1) której przeprowadzenie wobec określonych podmiotów i w określonym czasie wynika z przepisów odrębnych;
- 2) w przypadku wystąpienia szczególnych okoliczności przemawiających za przeprowadzeniem kontroli.

9. Przeprowadzanie kontroli na zasadzie losowej, bez analizy, o której mowa w ust. 7, dopuszcza się wyjątkowo, w sytuacji gdy analiza jest niecelowa albo organ nie jest w stanie jej przeprowadzić.

10. Dowody przeprowadzone w toku kontroli przez organ kontroli z naruszeniem przepisów prawa w zakresie kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy, jeżeli miały istotny wpływ na wyniki kontroli, nie mogą stanowić dowodu w żadnym postępowaniu administracyjnym, podatkowym, karnym lub karno-skarbowym dotyczącym kontrolowanego przedsiębiorcy.

11. Organ kontroli zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej opisy procedur kontroli.

Art. 98. 1. W razie powzięcia wiadomości o wykonywaniu działalności gospodarczej niezgodnie z przepisami ustawy, a także w razie stwierdzenia: zagrożenia życia lub zdrowia, niebezpieczeństwa powstania szkód majątkowych w znacznych rozmiarach lub naruszenia środowiska w wyniku wykonywania tej działalności, wójt, burmistrz lub prezydent miasta niezwłocznie zawiadamia właściwe organy.

2. Zawiadomione organy niezwłocznie powiadamiają wójta, burmistrza lub prezydenta miasta o podjętych czynnościach.

3. W przypadku braku możliwości zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1, wójt, burmistrz lub prezydent miasta może nakazać, w drodze decyzji, wstrzymanie wykonywania działalności gospodarczej na czas niezbędny, nie dłuższy niż 3 dni.

4. Decyzji nakazującej wstrzymanie wykonywania działalności gospodarczej w razie stwierdzenia zagrożenia życia lub zdrowia, niebezpieczeństwa powstania szkód majątkowych w znacznych rozmiarach lub naruszenia środowiska w wyniku wykonywania tej działalności nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.

Art. 99. 1. Organy kontroli zawiadamiają przedsiębiorcę o zamiarze wszczęcia kontroli.

2. Zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli nie dokonuje się w przypadku, gdy:

- 1) kontrola ma zostać przeprowadzona na podstawie bezpośrednio stosowanych przepisów powszechnie obowiązującego prawa Unii Europejskiej albo na podstawie ratyfikowanej umowy międzynarodowej;
- 2) przeprowadzenie kontroli jest niezbędne dla przeciwdziałania popełnieniu przestępstwa lub wykroczenia, przeciwdziałania popełnieniu przestępstwa skarbowego lub wykroczenia skarbowego lub zabezpieczenia dowodów jego popełnienia;

- 3) kontrola jest przeprowadzana na podstawie przepisów ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2014 r. poz. 1728);
- 4) kontrola jest prowadzona w toku postępowania prowadzonego na podstawie przepisów ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2015 r. poz. 184);
- 5) zachodzą przesłanki określone w art. 282c ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa;
- 6) przeprowadzenie kontroli jest uzasadnione bezpośrednim zagrożeniem życia, zdrowia lub środowiska naturalnego;
- 7) przedsiębiorca nie ma adresu zamieszkania lub adresu siedziby lub doręczanie pism na podane adresy było bezskuteczne lub utrudnione.

3. Czynności kontrolne polegające na pobieraniu próbek i dokonywaniu oględzin, w tym pojazdów, są przeprowadzane bez zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli. Czynności te nie mogą przekraczać jednego dnia roboczego. Oględziny nie mogą dotyczyć treści dokumentów.

4. Kontrolę wszczyna się nie wcześniej niż po upływie 7 dni i nie później niż przed upływem 30 dni od dnia doręczenia zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli. Jeżeli kontrola nie zostanie wszczęta w terminie 30 dni od dnia doręczenia zawiadomienia, wszczęcie kontroli wymaga ponownego zawiadomienia.

5. Na wniosek przedsiębiorcy kontrola może być wszczęta przed upływem 7 dni od dnia doręczenia zawiadomienia.

6. Zawiadomienie o zamiarze wszczęcia kontroli zawiera:

- 1) oznaczenie organu;
- 2) datę i miejsce wystawienia;
- 3) oznaczenie przedsiębiorcy;
- 4) wskazanie zakresu przedmiotowego kontroli;
- 5) podpis osoby upoważnionej do zawiadomienia.

7. Uzasadnienie braku zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli umieszcza się w książce kontroli, o której mowa w art. 105 ust. 1, i protokole kontroli, o którym mowa w art. 110 ust. 1.

Art. 100. 1. Czynności kontrolne mogą być wykonywane przez pracowników organów kontroli po okazaniu przedsiębiorcy albo osobie przez niego upoważnionej legitymacji służbowej upoważniającej do wykonywania takich czynności oraz po doręczeniu

upoważnienia do przeprowadzenia kontroli, chyba że przepisy szczególne przewidują możliwość podjęcia kontroli po okazaniu legitymacji. W takim przypadku upoważnienie doręcza się przedsiębiorcy albo osobie przez niego upoważnionej w terminie określonym w tych przepisach, lecz nie później niż trzeciego dnia od wszczęcia kontroli.

2. Podjęcie czynności kontrolnych po okazaniu legitymacji służbowej, na podstawie przepisów szczególnych, może dotyczyć jedynie przypadków, gdy czynności kontrolne są niezbędne dla przeciwdziałania popełnieniu przestępstwa lub wykroczenia, przeciwdziałania popełnieniu przestępstwa skarbowego lub wykroczenia skarbowego lub zabezpieczenia dowodów jego popełnienia, a także gdy przeprowadzenie kontroli jest uzasadnione bezpośrednim zagrożeniem życia, zdrowia lub środowiska naturalnego.

3. Czynności kontrolne mogą być wykonywane przez osoby niebędące pracownikami organu kontroli, jeżeli przepisy odrębnych ustaw tak stanowią.

4. Do pracowników organu kontroli oraz osób, o których mowa w ust. 3, stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego dotyczące wyłączenia pracownika, chyba że przepisy odrębnych ustaw stanowią inaczej.

5. Zmiana osób upoważnionych do wykonania kontroli, zakresu przedmiotowego kontroli oraz miejsca wykonywania czynności kontrolnych wymaga każdorazowo wydania odrębnego upoważnienia. Zmiany te nie mogą prowadzić do wydłużenia przewidywanego wcześniej terminu zakończenia kontroli.

6. Upoważnienie, o którym mowa w ust. 1, zawiera co najmniej:

- 1) wskazanie podstawy prawnej;
- 2) oznaczenie organu kontroli;
- 3) datę i miejsce wystawienia;
- 4) imię i nazwisko pracownika organu kontroli uprawnionego do wykonania kontroli oraz numer jego legitymacji służbowej;
- 5) oznaczenie przedsiębiorcy objętego kontrolą;
- 6) określenie zakresu przedmiotowego kontroli;
- 7) wskazanie daty rozpoczęcia i przewidywanego terminu zakończenia kontroli;
- 8) podpis osoby udzielającej upoważnienia z podaniem zajmowanego stanowiska lub funkcji;
- 9) pouczenie o prawach i obowiązkach kontrolowanego przedsiębiorcy.

7. Dokument, który nie spełnia wymagań, o których mowa w ust. 6, nie stanowi podstawy do przeprowadzenia kontroli.

8. Zakres kontroli nie może wykraczać poza zakres wskazany w upoważnieniu.

9. W razie nieobecności kontrolowanego przedsiębiorcy lub osoby przez niego upoważnionej, czynności kontrolne mogą być wszczęte po okazaniu legitymacji służbowej pracownikowi kontrolowanego, który może być uznany za osobę, o której mowa w art. 97 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny, lub w obecności przywołanego świadka, którym powinien być funkcjonariusz publiczny, niebędący jednak pracownikiem organu przeprowadzającego kontrolę.

Art. 101. W przypadku wszczęcia czynności kontrolnych po okazaniu legitymacji służbowej, przed podjęciem pierwszej czynności kontrolnej, osoba podejmująca kontrolę ma obowiązek poinformować kontrolowanego przedsiębiorcę lub osobę, wobec której podjęto czynności kontrolne, o jego prawach i obowiązkach w trakcie kontroli.

Art. 102. 1. Czynności kontrolnych dokonuje się w obecności kontrolowanego lub osoby przez niego upoważnionej.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się, w przypadkach gdy:

- 1) ratyfikowane umowy międzynarodowe stanowią inaczej;
- 2) przeprowadzenie kontroli jest niezbędne dla przeciwdziałania popełnieniu przestępstwa lub wykroczenia, przeciwdziałania popełnieniu przestępstwa skarbowego lub wykroczenia skarbowego lub zabezpieczenia dowodów jego popełnienia;
- 3) kontrola jest prowadzona w toku postępowania prowadzonego na podstawie przepisów ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów;
- 4) przeprowadzenie kontroli jest uzasadnione bezpośrednim zagrożeniem życia, zdrowia lub środowiska naturalnego.

3. Kontrolowany jest obowiązany do pisemnego wskazania osoby upoważnionej do reprezentowania go w trakcie kontroli, w szczególności w czasie jego nieobecności.

4. Do czasu trwania kontroli, o którym mowa w art. 108 ust. 1, nie wlicza się czasu nieobecności kontrolowanego przedsiębiorcy lub osoby przez niego upoważnionej, jeżeli stanowi to przeszkodę w przeprowadzeniu czynności kontrolnych.

5. W razie nieobecności kontrolowanego lub osoby przez niego upoważnionej albo niewykonania przez kontrolowanego obowiązku, o którym mowa w ust. 3, czynności kontrolne mogą być wykonywane w obecności innego pracownika kontrolowanego, który może być uznany za osobę, o której mowa w art. 97 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny, lub w obecności przywołanego świadka, którym powinien być

funkcjonariusz publiczny, niebędący jednak pracownikiem organu przeprowadzającego kontrolę.

Art. 103. 1. Kontrolę przeprowadza się w siedzibie kontrolowanego, w miejscu wykonywania działalności gospodarczej oraz w godzinach pracy lub w czasie faktycznego wykonywania działalności gospodarczej przez kontrolowanego.

2. Kontrola lub poszczególne czynności kontrolne, za zgodą kontrolowanego, mogą być przeprowadzane również w siedzibie organu kontroli lub miejscu przechowywania dokumentów.

Art. 104. Czynności kontrolne powinny być przeprowadzane w sposób sprawny i możliwie niezakłócający funkcjonowania kontrolowanego przedsiębiorcy. W przypadku gdy przedsiębiorca wskaże na piśmie, że przeprowadzane czynności zakłócają w sposób istotny działalność gospodarczą przedsiębiorcy, konieczność podjęcia takich czynności powinna być uzasadniona w protokole kontroli.

Art. 105. 1. Przedsiębiorca jest obowiązany prowadzić i przechowywać w swojej siedzibie książkę kontroli, z zastrzeżeniem art. 106 ust. 2, oraz upoważnienia i protokoły kontroli. Książka kontroli może mieć formę zbioru dokumentów. Książka kontroli służy przedsiębiorcy do dokumentowania liczby i czasu trwania kontroli jego działalności.

2. Książka kontroli może być prowadzona także w formie elektronicznej. Przedsiębiorca, który prowadzi książkę kontroli w formie elektronicznej, dokonuje wpisów oraz aktualizacji danych zawartych w książce kontroli. Domniemywa się, że dane zawarte w książce kontroli prowadzonej w formie elektronicznej znajdują potwierdzenie w dokumentach przechowywanych przez przedsiębiorcę.

3. Książka kontroli zawiera wpisy dokonywane przez organ kontroli. Wpisy obejmują:

- 1) oznaczenie organu kontroli;
- 2) oznaczenie upoważnienia do kontroli;
- 3) zakres przedmiotowy przeprowadzonej kontroli;
- 4) daty podjęcia i zakończenia kontroli;
- 5) zalecenia pokontrolne oraz określenie zastosowanych środków pokontrolnych;
- 6) uzasadnienie braku zawiadomienia przedsiębiorcy o zamiarze wszczęcia kontroli;
- 7) uzasadnienie wszczęcia kontroli, o której mowa w art. 100 ust. 2;
- 8) uzasadnienie zastosowanych wyjątków, o których mowa w art. 99 ust. 2-3, 102 ust. 2, 107 ust. 1 i 4 i 108 ust. 2;

- 9) uzasadnienie przedłużenia czasu trwania kontroli, o którym mowa w art. 108 ust. 3 i 5;
- 10) uzasadnienie czasu trwania przerwy, o której mowa w art. 109 ust. 3.

3. Przedsiębiorca jest obowiązany dokonywać w książce kontroli wpisu informującego o wykonaniu zaleceń pokontrolnych bądź wpisu o ich uchyleniu przez organ kontroli lub jego organ nadrzędny albo sąd administracyjny.

Art. 106. 1. W przypadku wszczęcia kontroli, przedsiębiorca jest obowiązany niezwłocznie okazać kontrolującemu książkę kontroli, o której mowa w art. 105 ust. 1, albo kopie odpowiednich jej fragmentów lub wydruki z systemu informatycznego, w którym prowadzona jest książka kontroli, poświadczone przez siebie za zgodność z wpisem w książce kontroli.

2. Przedsiębiorca jest zwolniony z okazania książki kontroli, jeżeli jej okazanie jest niemożliwe ze względu na udostępnienie jej innemu organowi kontroli. W takim przypadku przedsiębiorca okazuje książkę kontroli w siedzibie organu kontroli w terminie 3 dni roboczych od dnia zwrotu tej książki przez organ kontroli.

Art. 107. 1. Nie można równocześnie podejmować i prowadzić więcej niż jednej kontroli działalności przedsiębiorcy. Nie dotyczy to sytuacji, gdy:

- 1) ratyfikowane umowy międzynarodowe stanowią inaczej;
- 2) przeprowadzenie kontroli jest niezbędne dla przeciwdziałania popełnieniu przestępstwa lub wykroczenia, przeciwdziałania popełnieniu przestępstwa skarbowego lub wykroczenia skarbowego lub zabezpieczenia dowodów jego popełnienia;
- 3) kontrola jest prowadzona w toku postępowania prowadzonego na podstawie przepisów ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów;
- 4) przeprowadzenie kontroli jest uzasadnione bezpośrednim zagrożeniem życia, zdrowia lub środowiska naturalnego;
- 5) kontrola dotyczy zasadności dokonania zwrotu podatku od towarów i usług przed dokonaniem tego zwrotu;
- 6) przeprowadzenie kontroli jest realizacją obowiązków wynikających z przepisów prawa Unii Europejskiej o ochronie konkurencji lub przepisów prawa Unii Europejskiej w zakresie ochrony interesów finansowych Unii Europejskiej;
- 7) kontrola dotyczy zasadności dokonania zwrotu podatku od towarów i usług na podstawie przepisów o zwrocie osobom fizycznym niektórych wydatków poniesionych w związku z budową pierwszego własnego mieszkania.

2. Organy mogą równocześnie podejmować i prowadzić więcej niż jedną kontrolę działalności przedsiębiorcy, jeżeli kontrola dotyczy tego samego przedmiotu, przeprowadzenie kontroli jest obligatoryjne, a przedsiębiorca wyraził na nią zgodę lub jest ona przeprowadzona na jego wniosek.

3. Jeżeli przedsiębiorca wykonuje działalność gospodarczą w więcej niż jednym zakładzie lub innej wyodrębnionej części swojego przedsiębiorstwa, zasada określona w ust. 1 zdanie pierwsze odnosi się do zakładu lub części przedsiębiorstwa, z zastrzeżeniem ust. 4.

4. W zakładzie lub części przedsiębiorstwa, w której przeprowadzana jest kontrola, dopuszczalne jest równoczesne przeprowadzenie czynności kontrolnych niezbędnych do zakończenia innej kontroli u tego przedsiębiorcy.

5. Przepisu ust. 3 nie stosuje się do kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy, o którym mowa w art. 5 pkt 3 i 4.

6. Jeżeli działalność gospodarcza przedsiębiorcy jest już objęta kontrolą innego organu, organ kontroli odstąpi od podjęcia czynności kontrolnych oraz może ustalić z przedsiębiorcą inny termin przeprowadzenia kontroli.

Art. 108. 1. Czas trwania wszystkich kontroli organu kontroli u przedsiębiorcy w jednym roku kalendarzowym nie może przekraczać:

- 1) w odniesieniu do mikroprzedsiębiorców - 12 dni roboczych;
- 2) w odniesieniu do małych przedsiębiorców - 18 dni roboczych;
- 3) w odniesieniu do średnich przedsiębiorców - 24 dni roboczych;
- 4) w odniesieniu do pozostałych przedsiębiorców - 48 dni roboczych.

2. Ograniczeń czasu kontroli nie stosuje się, w przypadkach gdy:

- 1) ratyfikowane umowy międzynarodowe stanowią inaczej;
- 2) przeprowadzenie kontroli jest niezbędne dla przeciwdziałania popełnieniu przestępstwa lub wykroczenia, przeciwdziałania popełnieniu przestępstwa skarbowego lub wykroczenia skarbowego lub zabezpieczenia dowodów jego popełnienia;
- 3) kontrola jest prowadzona w toku postępowania prowadzonego na podstawie przepisów ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów;
- 4) przeprowadzenie kontroli jest uzasadnione bezpośrednim zagrożeniem życia, zdrowia lub środowiska naturalnego;
- 5) kontrola dotyczy zasadności dokonania zwrotu podatku od towarów i usług przed dokonaniem tego zwrotu;

- 6) przeprowadzenie kontroli jest realizacją obowiązków wynikających z przepisów prawa Unii Europejskiej o ochronie konkurencji lub przepisów prawa Unii Europejskiej w zakresie ochrony interesów finansowych Unii Europejskiej;
- 7) kontrola dotyczy podmiotów, którym na mocy odrębnych przepisów właściwy organ wydał decyzję o uznaniu prawidłowości wyboru i stosowania metody ustalania ceny transakcyjnej między podmiotami powiązаныmi - w zakresie związanym z wykonaniem tej decyzji;
- 8) kontrola dotyczy zasadności dokonania zwrotu podatku od towarów i usług na podstawie przepisów o zwrocie osobom fizycznym niektórych wydatków związanych z budownictwem mieszkaniowym;
- 9) kontrola dotyczy zasadności dokonania zwrotu podatku od towarów i usług na podstawie przepisów o zwrocie osobom fizycznym niektórych wydatków poniesionych w związku z budową pierwszego własnego mieszkania.

3. Przedłużenie czasu trwania kontroli jest możliwe jedynie z przyczyn niezależnych od organu kontroli i wymaga uzasadnienia na piśmie. Uzasadnienie doręcza się przedsiębiorcy i wpisuje do książki kontroli przed podjęciem dalszych czynności kontrolnych. Przedłużenie czasu trwania kontroli nie może naruszać terminów, o których mowa w ust. 1.

4. Jeżeli wyniki kontroli wykazały rażące naruszenie przepisów prawa przez przedsiębiorcę, można przeprowadzić powtórny kontrolę w tym samym zakresie przedmiotowym w danym roku kalendarzowym, a czas jej trwania nie może przekraczać 7 dni. Czasu trwania powtórnej kontroli nie wlicza się do czasu, o którym mowa w ust. 1.

5. Przedsiębiorca ma prawo złożenia uzasadnionego sprzeciwu wobec każdorazowego przedłużenia czasu trwania kontroli przez organ kontroli. Przepisy art. 116 stosuje się odpowiednio.

6. Przedłużenie czasu trwania kontroli możliwe jest także, jeżeli w toku kontroli zostanie ujawnione zaniżenie zobowiązania podatkowego lub zawyżenie straty w wysokości przekraczającej równowartość 10 % kwoty zadeklarowanego zobowiązania podatkowego lub straty, albo w przypadku ujawnienia faktu niezłożenia deklaracji pomimo takiego obowiązku.

7. Organ kontroli zawiadamia kontrolowanego o ujawnionych okolicznościach, o których mowa w ust. 6, jednocześnie wskazując zgromadzony w tym zakresie materiał dowodowy. Uzasadnienie przedłużenia czasu trwania kontroli umieszcza się w książce kontroli i protokole kontroli.

7. W przypadku wniesienia przez przedsiębiorcę zażalenia, o którym mowa w ust. 10, wstrzymanie biegu czasu trwania kontroli następuje do dnia doręczenia przedsiębiorcy postanowienia, o którym mowa w ust. 10, albo do dnia, o którym mowa w ust. 13.

8. W przypadku wniesienia sprzeciwu organ kontroli może, w drodze postanowienia, dokonać zabezpieczenia dowodów mających związek z przedmiotem i zakresem kontroli, na czas rozpatrzenia sprzeciwu. Zabezpieczeniu podlegają dokumenty, informacje, próbki wyrobów oraz inne nośniki informacji, jeżeli stanowią lub mogą stanowić dowód w toku kontroli.

9. Organ kontroli w terminie 3 dni roboczych od dnia otrzymania sprzeciwu, rozpatruje sprzeciw oraz wydaje postanowienie o:

- 1) odstąpieniu od czynności kontrolnych;
- 2) kontynuowaniu czynności kontrolnych.

10. Na postanowienie, o którym mowa w ust. 9, przedsiębiorcy przysługuje zażalenie w terminie 3 dni od dnia otrzymania postanowienia. Rozstrzygnięcie zażalenia następuje w drodze postanowienia, nie później niż w terminie 7 dni od dnia jego wniesienia.

11. W przypadku wydania postanowienia, o którym mowa w ust. 9 pkt 2, organ kontroli może kontynuować czynności kontrolne od dnia, w którym postanowienie doręczono przedsiębiorcy, a w przypadku wniesienia zażalenia, od dnia doręczenia przedsiębiorcy postanowienia, o którym mowa w ust. 10.

12. Nierozpatrzenie sprzeciwu w terminie, o którym mowa w ust. 9, jest równoznaczne w skutkach z wydaniem przez organ właściwy postanowienia, o którym mowa w ust. 9 pkt 1.

13. Nierozpatrzenie zażalenia w terminie, o którym mowa w ust. 10, jest równoznaczne w skutkach z wydaniem przez organ właściwy postanowienia uznającego słuszność wniesionego zażalenia.

14. Postanowienie, o którym mowa w ust. 8, wygasa z mocy ustawy w dniu następującym po dniu doręczenia przedsiębiorcy postanowienia, o którym mowa w ust. 9, a w przypadku, o którym mowa w ust. 12, w dniu następującym po dniu upływu terminu do rozpatrzenia sprzeciwu, z zastrzeżeniem ust. 15.

15. W przypadku wniesienia przez przedsiębiorcę zażalenia postanowienie, o którym mowa w ust. 8, wygasa w dniu następującym po dniu doręczenia przedsiębiorcy postanowienia, o którym mowa w ust. 10, a w przypadku, o którym mowa w ust. 13, w dniu następującym po dniu upływu terminu do rozpatrzenia zażalenia.

16. Do postępowań, o których mowa w ust. 9 i 10, w zakresie nieuregulowanym stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego.

17. W przypadku wydania postanowienia, o którym mowa w ust. 11, przedsiębiorca może złożyć skargę do sądu administracyjnego lub sądu powszechnego, zgodnie z właściwością, na postanowienie organu kontroli o kontynuowaniu czynności kontrolnych. Złożenie skargi nie wstrzymuje czynności kontrolnych. Art. 61 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U z 2012 r. poz. 270¹³⁾) stosuje się odpowiednio.

18. Wniesienie sprzeciwu nie jest dopuszczalne, gdy organ przeprowadza kontrolę, powołując się na przepisy art. 99 ust. 2 pkt 2, art. 102 ust. 2 pkt 2, art. 107 ust. 1 pkt 2, art. 108 ust. 2 pkt 2 i art. 113.

Rozdział 7

Przepis końcowy

Art. 117. Ustawa wchodzi w życie w terminie i na zasadach określonych w ustawie z dnia 2015 r. - Przepisy wprowadzające ustawę - Prawo działalności gospodarczej (Dz. U. poz.).

**ZA ZGODNOŚĆ POD
WZGLĘDEM PRAWNYM,
LEGISLACYJNYM I
REDAKCYJNYM**

Zastępca Dyrektora
Departamentu Prawnego

Bożena Łukasik
radca prawny

¹³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U z 2012 r. poz. 1101 i 1529, z 2014 r. poz. 183 oraz 2015 r. poz. 658.

Załącznik nr 1

Załącznik do projektu ustawy -
Prawo działalności gospodarczej

Rodzaje działalności gospodarczej, której podjęcie i wykonywanie wymaga uzyskania koncesji:

- 1) poszukiwanie, rozpoznawanie złóż węglowodorów oraz kopalin stałych objętych własnością górnictw, poszukiwanie lub rozpoznawanie kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla, wydobywanie kopalin ze złóż, podziemne bezzbiornikowe magazynowanie substancji, podziemne składowanie odpadów oraz podziemne składowanie dwutlenku węgla;
- 2) wytwarzanie i obrót materiałami wybuchowymi, bronią i amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym;
- 3) wytwarzanie, przetwarzanie, magazynowanie, przesyłanie, dystrybucja i obrót paliwami i energią;
- 4) przesyłanie dwutlenku węgla w celu jego podziemnego składowania;
- 5) ochrona osób i mienia;
- 6) rozpowszechnianie programów radiowych i telewizyjnych, z wyłączeniem programów rozpowszechnianych wyłącznie w systemie teleinformatycznym, które nie są rozprowadzane naziemnie, satelitarnie lub w sieciach kablowych;
- 7) prowadzenie kasyna gry;
- 8) przewóz lotniczy.

Załącznik nr 2

Załącznik do projektu ustawy -
Prawo działalności gospodarczej

Rodzaje działalności regulowanej:

- 1) działalność gospodarcza polegająca na prowadzeniu szkoleń w zakresie środków ochrony roślin;
- 2) działalność gospodarcza w zakresie importu lub nabycia wewnątrzwspólnotowego biokomponentów, a następnie ich sprzedaży lub zbycia w innej formie;
- 3) działalność gospodarcza w zakresie organizowania imprez turystycznych oraz pośredniczenia na zlecenie klientów w zawieraniu umów o świadczenie usług turystycznych;
- 4) działalność gospodarcza w zakresie potwierdzania sprawności technicznej sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin;
- 5) działalność gospodarcza w zakresie prowadzenia kursów ADR, kursu na eksperta ADN, eksperta ADN do spraw przewozu gazów, eksperta ADN do spraw przewozu chemikaliów oraz kursów dla doradców;
- 6) działalność gospodarcza w zakresie prowadzenia ośrodka doskonalenia techniki jazdy;
- 7) działalność gospodarcza w zakresie prowadzenia ośrodka szkolenia kierowców;
- 8) działalność gospodarcza w zakresie prowadzenia ośrodka szkolenia;
- 9) działalność gospodarcza w zakresie prowadzenia pracowni psychologicznej wykonującej badania psychologiczne w zakresie psychologii transportu;
- 10) działalność gospodarcza w zakresie prowadzenia stacji kontroli pojazdów;
- 11) działalność gospodarcza w zakresie przechowywania dokumentacji osobowej i płacowej pracodawców o czasowym okresie przechowywania;
- 12) działalność gospodarcza w zakresie udzielania zgody na korzystanie z uznanego systemu certyfikacji;
- 13) działalność gospodarcza w zakresie wprowadzania środków ochrony roślin do obrotu lub konfekcjonowania tych środków;
- 14) działalność gospodarcza w zakresie wyrobu lub rozlewu napojów spirytusowych;
- 15) działalność gospodarcza w zakresie wyrobu lub rozlewu wyrobów winiarskich;
- 16) działalność gospodarcza w zakresie wyrobu, oczyszczania, skażania lub odwadniania alkoholu etylowego;

- 17) działalność gospodarcza w zakresie wytwarzania biogazu rolniczego lub wytwarzania energii elektrycznej z biogazu rolniczego;
- 18) działalność gospodarcza w zakresie wytwarzania biokomponentów, a następnie ich sprzedaży lub zbycia w innej formie, lub przeznaczenia ich do wytworzenia przez wytwórcę paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych;
- 19) działalność gospodarcza w zakresie wytwarzania wyrobów tytoniowych;
- 20) działalność w zakresie usług płatniczych w charakterze biura usług płatniczych;
- 21) działalność kantorowa;
- 22) działalność lecznicza;
- 23) działalność w zakresie wytwarzania, importu i dystrybucji substancji czynnej;
- 24) pośrednictwo w obrocie produktami leczniczymi;
- 25) działalność telekomunikacyjna będąca działalnością gospodarczą;
- 26) działalność gospodarcza w zakresie świadczenia usług: pośrednictwa pracy, doradztwa personalnego, poradnictwa zawodowego, pracy tymczasowej;
- 27) działalność pocztowa;
- 28) kształcenie podyplomowe lekarza i lekarza dentystry wykonywane przez przedsiębiorcę;
- 29) kształcenie podyplomowe pielęgniarek i położnych prowadzone przez przedsiębiorcę;
- 30) produkcja tablic rejestracyjnych;
- 31) prowadzenie żłobka lub klubu dziecięcego;
- 32) prowadzenie zakładu leczniczego dla zwierząt;
- 33) wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie usług detektywistycznych;
- 34) wykonywanie działalności szkoleniowej w zakresie prowadzenia szkolenia personelu lotniczego w celu uzyskania świadectwa kwalifikacji członka personelu lotniczego oraz wpisywanych do niego uprawnień, z wyjątkiem prowadzenia szkolenia lotniczego w celu uzyskania świadectwa kwalifikacji informatora służby informacji powietrznej oraz informatora lotniskowej służby informacji powietrznej.

Rodzaje działalności gospodarczej, której podjęcie i wykonywanie wymaga uzyskania zezwolenia, zgody lub licencji:

- 1) obrót hurtowy w kraju napojami alkoholowymi o zawartości powyżej 18% alkoholu;
- 2) obrót hurtowy w kraju napojami alkoholowymi o zawartości do 18% alkoholu;
- 3) sprzedaż napojów alkoholowych przeznaczonych do spożycia w miejscu lub poza miejscem sprzedaży;
- 4) opróżnianie zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych;
- 5) ochrona przed bezdomnymi zwierzętami;
- 6) prowadzenie schronisk dla bezdomnych zwierząt, a także grzebowisk i spalarni zwłok zwierzęcych i ich części;
- 7) utworzenie funduszu emerytalnego;
- 8) utworzenie towarzystwa emerytalnego;
- 9) utworzenie banku w formie spółki akcyjnej i banku spółdzielczego oraz wykonywanie przez nie działalności bankowej;
- 10) utworzenie za granicą banku przez bank krajowy, jak również utworzenie oddziału banku krajowego za granicą;
- 11) utworzenie oddziału banku zagranicznego w kraju;
- 12) utworzenie przedstawicielstwa w Rzeczypospolitej Polskiej przez banki zagraniczne i instytucje kredytowe;
- 13) wykonywanie działalności związanej z narażeniem na działanie promieniowania jonizującego polegającej na: a) wytwarzaniu, przetwarzaniu, przechowywaniu, transporcie, stosowaniu materiałów jądrowych lub źródeł promieniotwórczych i obrocie tymi materiałami lub źródłami, b) przechowywaniu, transporcie, przetwarzaniu lub składowaniu odpadów promieniotwórczych, c) przechowywaniu, transporcie lub przerobie wypalonego paliwa jądrowego i obrocie tym paliwem, d) wzbogacaniu izotopowym, e) budowie, rozruchu, eksploatacji oraz likwidacji obiektów jądrowych, f) budowie, eksploatacji i zamknięciu składowisk odpadów promieniotwórczych, g) produkowaniu, instalowaniu, stosowaniu i obsłudze urządzeń zawierających źródła promieniotwórcze oraz obrocie tymi urządzeniami, h) uruchamianiu i stosowaniu urządzeń wytwarzających promieniowanie jonizujące, i)

uruchamianiu pracowni, w których mają być stosowane źródła promieniowania jonizującego, w tym pracowni rentgenowskich, j) zamierzonym dodawaniu substancji promieniotwórczych w procesie produkcyjnym wyrobów powszechnego użytku i wyrobów medycznych, wyrobów medycznych do diagnostyki in vitro, wyposażenia wyrobów medycznych, wyposażenia wyrobów medycznych do diagnostyki in vitro, aktywnych wyrobów medycznych do implantacji, obrocie tymi wyrobami oraz przywozie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i wywozie z tego terytorium tych wyrobów i wyrobów powszechnego użytku, do których dodano substancje promieniotwórcze, k) zamierzonym podawaniu substancji promieniotwórczych ludziom i zwierzętom w celu medycznej lub weterynaryjnej diagnostyki, leczenia lub badań naukowych;

14) wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie instalacji lub napraw oraz sprawdzania pod względem zgodności z wymaganiami okresowo, przed i po zainstalowaniu oraz po naprawie określonych rodzajów przyrządów pomiarowych, jeżeli to wynika z wiążących Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych;

15) prowadzenie zbiorowego zaopatrzenia w wodę;

16) prowadzenie przez przewoźnika z państwa trzeciego sprzedaży przewozów lotniczych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;

17) zbiorowe odprowadzanie ścieków;

18) prowadzenie laboratorium referencyjnego;

19) zamknięte użycie GMO (zgoda);

20) wprowadzenie do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej produktów GMO;

21) wywóz za granicę i tranzyt przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej produktów GMO;

22) zamierzone uwolnienie GMO do środowiska w celach innych niż wprowadzenie do obrotu (zgoda);

23) prowadzenie systemów płatności (zgoda);

24) prowadzenie systemów rozrachunku papierów wartościowych;

25) wytwarzanie, import i obrót produktami leczniczymi;

26) prowadzenie hurtowni farmaceutycznej;

27) prowadzenie apteki ogólnodostępnej;

28) uruchomienie apteki szpitalnej (zgoda);

29) wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego (podjęcie i wykonywanie transportu drogowego);

30) podjęcie i wykonywanie międzynarodowego transportu drogowego (licencja

- wspólnotowa);
- 31) podjęcie i wykonywanie krajowego transportu drogowego w zakresie przewozu osób samochodem osobowym;
 - 32) podjęcie i wykonywanie krajowego transportu drogowego w zakresie przewozu osób pojazdem samochodowym przeznaczonym konstrukcyjnie do przewozu powyżej 7 i nie więcej niż 9 osób łącznie z kierowcą;
 - 33) podjęcie i wykonywanie krajowego transportu drogowego w zakresie przewozu osób taksówką;
 - 34) podjęcie i wykonywanie transportu drogowego w zakresie pośrednictwa przy przewożeniu rzeczy (licencja);
 - 35) wykonywanie przewozów regularnych i przewozów regularnych specjalnych w krajowym transporcie drogowym;
 - 36) wykonywanie przewozów regularnych i przewozów regularnych specjalnych w międzynarodowym transporcie drogowym;
 - 37) wykonywanie międzynarodowego przewozu drogowego rzeczy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (przez zagraniczny podmiot niemający siedziby w państwie członkowskim Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym) ;
 - 38) wykonywanie przewozu kabotażowego;
 - 39) zarządzanie lotniskiem użytku publicznego;
 - 40) obsługa naziemna statków powietrznych, załóg, pasażerów i ładunku, wykonywanej na rzecz przewoźników lotniczych i innych użytkowników statków powietrznych;
 - 41) działalność gospodarcza polegająca na wykonywaniu przewozów kolejowych osób lub rzeczy albo na świadczeniu usług trakcyjnych (licencja) ;
 - 42) wykonywanie działalności ubezpieczeniowej;
 - 43) prowadzenie działalności reasekuracyjnej;
 - 44) działalność brokerska;
 - 45) wykonywanie rybołówstwa morskiego (licencja połowowa);
 - 46) wykonywanie rybołówstwa morskiego (zezwolenie połowowe);
 - 47) połowy organizmów morskich w polskich obszarach morskich w celach naukowo-badawczych albo szkoleniowych (pozwolenia);
 - 48) prowadzenie chowu lub hodowli ryb i innych organizmów morskich albo zarybiania w

polskich obszarach morskich;

49) utworzenie funduszu inwestycyjnego;

50) wykonywanie działalności przez towarzystwo funduszy inwestycyjnych;

51) zarządzanie portfelami, w skład których wchodzi jeden lub większa liczba instrumentów finansowych przez towarzystwo funduszy inwestycyjnych;

52) doradztwo inwestycyjne towarzystwa funduszy inwestycyjnych;

53) prowadzenie działalności gospodarczej polegającej na hodowli zwierząt laboratoryjnych lub dostarczaniu zwierząt doświadczalnych;

54) prowadzenie warsztatu w zakresie instalacji, w tym aktywacji, napraw lub sprawdzania pod względem zgodności z wymaganiami tachografów cyfrowych, w tym ich kalibracji;

55) wytwarzanie, przetwarzane lub przerabianie środków odurzających lub substancji psychotropowych będących produktami leczniczymi albo niebędącymi produktami leczniczymi, a także prekursorów kategorii 1;

56) stosowanie środków odurzających, substancji psychotropowych lub prekursorów kategorii 1 w celu prowadzenia badań naukowych;

57) zbiór mlecza makowego i opium z maku oraz ziela lub żywicy konopi innych niż włókniste w celu prowadzenia badań naukowych;

58) sporządzanie wyciągów ze słomy makowej;

59) przywóz, wywóz, wewnątrzwspólnotowa dostawa lub wewnątrzwspólnotowe nabycie środków odurzających lub substancji psychotropowych;

60) obrót hurtowy środkami odurzającymi lub substancjami psychotropowymi będącymi produktami leczniczymi albo niebędącymi produktami leczniczymi a także prekursorami kategorii 1;

61) uprawa maku lub konopi włóknistych;

62) skup maku lub konopi włóknistych;

63) prowadzenie giełdy;

64) prowadzenie rynku pozagiełdowego;

65) prowadzenie rachunków lub rejestrów towarów giełdowych;

66) prowadzenie izby rozliczeniowej lub izby rozrachunkowej;

67) prowadzenie działalności maklerskiej;

68) prowadzenie rachunków papierów wartościowych i rachunków zbiorczych (działalność powiernicza);

69) pośrednictwo w zbywaniu i odkupywaniu jednostek uczestnictwa funduszy

inwestycyjnych oraz tytułów uczestnictwa funduszy zagranicznych, funduszy inwestycyjnych otwartych z siedzibą państwach EOG oraz funduszy inwestycyjnych otwartych z siedzibą państwach należących do OECD innych niż państwo członkowskie lub państwo należące do EEA;

- 70) zarządzanie zbiorczym portfelem papierów wartościowych;
- 71) jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca;
- 72) nabywanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca;
- 73) prowadzenie składu podatkowego;
- 74) wykonywanie czynności w charakterze przedstawiciela podatkowego;
- 75) prowadzenie działalności jako podmiot pośredniczący;
- 76) wyprowadzenia ze składu podatkowego, poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, wyrobów akcyzowych niebędących własnością podmiotu prowadzącego ten skład podatkowy;
- 77) wysyłanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany wysyłający;
- 78) utworzenie spółdzielczej kasy oszczędnościowo-kredytowej;
- 79) prowadzenie salonu gry bingo pieniężne;
- 80) urządzenie zakładów wzajemnych;
- 81) urządzenie turnieju gry pokera;
- 82) urządzenie loterii fantowych, loterii audiotekstowych, gry bingo fantowe i loterii promocyjnych;
- 83) świadczenie usług płatniczych w charakterze krajowej instytucji płatniczej;
- 84) wydawanie pieniądza elektronicznego oraz świadczenie usług płatniczych w charakterze krajowej instytucji pieniądza elektronicznego;
- 85) prowadzenie zbierania odpadów i prowadzenie przetwarzania odpadów;
- 86) pozwolenie zintegrowane;
- 87) wydobywanie odpadów (zgoda);
- 88) prowadzenie obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych.